

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 141

Παραλλαγές στο ίδιο θέμα: την κίνηση

του Σωτήρη Ζήκου

Το φάσμα του αισθητού (του ορατού, του ακουστού, του απτού) αποτελεί το χωρίς όρια πεδίο όλων των τεχνών όπου δομείται κάθε φορά η αισθητική: ο τρόπος της καλλιτεχνικής έκφρασης και η αντίληψη/πρόσληψή της. Με στοιχειώδη ή εξελιγμένα μέσα, με όλα τα μέσα, με πολυμέσα. Ζωγραφική, μουσική γλυπτική, φωτογραφία, κινηματογράφος. Όχι κατ' ανάγκην με αυτή τη σειρά, ούτε απαραίτητα –ως τέχνες– ξεχωριστά. Στην ανθολογία των ταινιών του Michael Snow, σημείο αναφοράς της σύγχρονης αναπ- garde τέχνης, που προβάλλονται εδώ, στο φεστιβάλ, ο κινηματογράφος εμφανίζεται ως πρωτογενής διαδικασία σύλληψης και οργάνωσης του χρόνου: είναι κίνηση και καταγράφει την κίνηση. Είναι η πρωταρχική του μεταβλητή που ερευνάται ανα-παραστατικά τη στιγμή που εφαρμόζεται στην πράξη. Μια λευκή επίπεδη φιγούρα σε σχήμα γυναικας που περπατάει στο φόντο των εικόνων της Νέας Υόρκης ενεργοποιώντας την όραση και ακοή του θεατή. Ένα αργό συνεχές zoom in σαν κίνηση στο ίδιο μήκος κύματος, που διανύει μια απόσταση 25 μέτρων στη διάρκεια 45 λεπτών. Στιγμιότυπα με χιονισμένα τοπία σε μια ακολουθία φωτογραφιών που δημιουργεί την ψευδαίσθηση της κίνησης, διάρκειας 22 λεπτών. Εναλλαγές καδραρισμάτων σ' ένα θέμα, όταν η κάμερα κινείται μία πίσω και μία μπρος, σαν κινήσεις σε αντίθετα μήκη κύματος. Μια τρίωρη ταινία, χωρίς ανθρώπινη παρουσία, γυρισμένη με μια ειδικά κατασκευασμένη κάμερα που μπορεί να κινείται προς κάθε κατεύθυνση: οριζόντια, κάθετα, πλάγια και σπειροειδώς. Μια άλλη ταινία όπου κινείται το πλατό, ο ίδιος ο οριζοντας αναφοράς της κίνησης, πριν εισβάλλει η κάμερα συνθλίβοντας με το οπτικό της πεδίο ό,τι βρει στο πέρασμά της. Και η κατεγραμμένη κίνηση ενός ανθρώπου στο χώρο, διάρκειας 30 δευτερολέπτων που διαστέλεται ως τη διάρκεια των 18 λεπτών. Όλα στον κινηματογράφο είναι κίνηση. Ο χρόνος είναι θέμα όλων των τεχνών.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Κοριτσάκι / Devatcko (σελ. 4)

του Benjamin Tucek (Τσεχία, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η ιστορία της 17χρονης Έμμα, που ζει με τη μητέρα της σ' ένα στενάχωρο διαμέρισμα και αναζητεί την ευτυχία αλλάζοντας εραστές

Καις; (σελ. 10)

του Αλέξανδρου Βούλγαρη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ένας νέος εικοσάχρονος σκηνοθέτης αφουγκράζεται την εποχή του και κάνει μια ταινία για τα πράγματα και τους ανθρώπους που κυκλοφορούν γύρω του

The brown bunny (σελ. 9)

του Vincent Gallo • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το μοναχικό μακρύ ταξίδι του Μπαντ Κλέι μέχρι να ξανασυναντήσει την Νταϊζη, τη μοναδική γυναίκα που αγάπησε στη ζωή του

Να μ' αγαπάς (σελ. 11)

του Ανδρέα Θωμόπουλου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Αφιερωμένη στον Παύλο Σιδηρόπουλο, η ταινία του στενού του φίλου και συνεργάτη Ανδρέα Θωμόπουλου ανιχνεύει την ιδιαίτερη προσωπικότητα και το έργο του «Πρίγκιπα», εστιάζοντας στην προσωπική σχέση που αναπτύχθηκε ανάμεσα στους δύο άνδρες

ΤΑΙΝΙΑ - ΕΚΠΛΗΞΗ

Σήμερα στις 21.00 στο Cine Αριστοτέλειον

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προσφέρει στο κοινό τη μοναδική ευκαιρία να παρακολουθήσει τη νέα δημιουργία του δημοφιλούς και αγαπημένου ηθοποιού και σκηνοθέτη Clint Eastwood με τίτλο **Σκοτεινό Ποτάμι (Mystic River)**.

Η ταινία προβλήθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών φέτος, είχε ενθουσιώδη υποδοχή από το κοινό και τους κριτικούς, ενώ έχει ήδη εξαιρετική πορεία όπου προβάλλεται στο εξωτερικό.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ CINEKARTΑΦ.

MICHAEL SNOW

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

- 4 Ένα κοριτσάκι ανδροφάγο στην Τσεχία και μια ανδρομορφή σεξουαλικά πράξη που σοκάρει με έξτρα υλικό
- 5 Για την οίσθηση της μοναξιάς στις ταινίες του μιλάει ο σκηνοθέτης της ταινίας *Μικρές νιφάδες* Ali-reza Amini
- 6 Ένας άντρας, μια γυναίκα στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και η Samira Makhmalbat, μια Ιρανή με μάτια ανοικτά
- 7 Για μια επιστροφή στις πιο πρωτόγονες μορφές μας λέει ο Bruno Dumont, όπως επίσης για την αγάπη και το σεξ
- 9 Ο Ανδρέας Θωμόπουλος, ο ηθοποιός Άντονι Μπερκ και ο μουσικός Μάριος Στρέφελος μιλούν για τον Παύλο Σιδηρόπουλο

- 10 Ο Αλέξανδρος Βούλγαρης, ο ηθοποιός Αργύρης Θανάσουλας και ο μουσικός Βασίλης Λεγνάκης *κλίνε;*
- 11 Μια υπέροχη μέρα, στο Χάνι της Πολίτικης κουζίνας, φγίνει η Πνοή της γης και άλλα τινά
- 13 Έχοντας έτοιμη τη μισή ταινία από πριν, στη Γαλλία, πίνει ένα ποτηράκι παραπάνω ο Otar Iosseliani
- 15 Γράμματα στον άνεμο, μια ταινία που το σενάριο της απορρίφθηκε στην Αλβανία και εγκρίθηκε στην Ιταλία
- 17 Η ζωή θέλει θάρος από τις Στέπες του Καζακστάν, η μόνη πρώτη προβολή, και 8 εσυναληπτικές

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Μεθυσμένο φεστιβάλ όλοι ένα παραπάνω ποιηράκι

Σήμερα η Ημέρα των Ευχαριστιών. Η ημέρα που οι Αμερικανοί ξεπαγώνουν γαλοπούλες. Όλες οι γαλοπούλες γίνονται ζαμπόν! Πόλεμος στον πόλεμο των αλλαντικών!

• Σήμερα είμαι μεθυσμένος και δεν μπορώ να σας πω και πολλά πράγματα. Τα βλέπω όλα θολά και δε νομίζω πως φταίει η υγρασία που θλώσω τα τζάμια μου. Τα βλέπω όλα διπλά και δεν νομίζω πως φταίει ο κόσμος που έγινε διπλάσιος στις αποθήκες. Φταίει το αποστειωμένο περιβάλλον της αφίσας μου που με έκανε ευάλωτο σε οτιδήποτε μπορεί να με βγάλει από τη ρουτίνα της καθημερινότητας μου. Και επειδή ως γνωστόν, στο μεθύσι τα συναισθήματα πολλαπλασιάζονται, σήμερα αισθάνομαι περισσότερο μόνος, ασημένιος, χάρτινος και εφήμερος.

• Δεν μέθυσαν καν από το κρασί που σέρβιραν οι καλλωπισμένες κορασίδες στην Αποθήκη Γ. Είναι αυτό που λέει ο Μπωντλέρ (μη χάσω να το παίξω κουλτουριάρης) πως «αρκεί να είστε πάντα μεθυσμένοι- από ποίηση, από κρασί, από μουσική, δεν έχει σημασία». Δηλώνω λοιπόν κι εγώ μεθυσμένος από Φεστιβάλ, αν και δεν ξέρω πώς ακριβώς γίνεται αυτό. Απλά βιώνω το αποτέλεσμα.

• Άλλωστε το δήλωσε και στη χθεσινή του συνέντευξη τύπου και ο μάστερ Ισοελάιν. «Είναι προφανές πως όταν πίνεις και κανένα ποτηράκι κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, κυλάει πιο εύκολα η καλλιτεχνική δημιουργία. Αν και εγώ προσπάθησα στη δουλειά μου να είμαι πάντα νηφάλιος. Οι συνεργάτες μου τις περισσότερες φορές συμπτωματικά είναι οπαδοί της υγιεινής ζωής, δεν πίνουν και δεν καπνίζουν. Εγώ πάλι, μετά από το τέλος της κάθε ταινίας, σπρώχνομαι σε μια γερή κρασιόλη...»

• Κι επειδή αυτή η παραφιλολογία για την άρρηκτη σχέση τέχνης και «ουσιών» έχει πολλές όψεις, έτσι και στο μικρόκοσμο του Φεστιβάλ εμφανίζονται όλες οι δυνατές παραλλαγές της.

• Υπάρχουν κατ' αρχήν οι κατεστραμμένοι σινεφίλ που στα διαστήματα μεταξύ των ταινιών πρέπει οπωσδήποτε να καταφύγουν στη νικωτίνη ή στο αλκοόλ για να μπορέσουν να αντέξουν το βεβαρυμένο πρόγραμμά τους. Υπάρχουν οι σινεφίλ που θέλουν ν' αρχίσουν το κάπνισμα μόλις δουν την *Ερωτική Επιθυμία*. Υπάρχουν κατεστραμμένοι καλλιτέχνες που συμπληρώνουν ιδανικά

κά το ήματ' του μποέμ διανουούμενου με ένα κρασοπότηρο και μία πίπα. Παράγοντες του χώρου που κερνάνε κρασί για να φερέψουν τους μελλοντικούς τους συνεργάτες. Και θαμώνες που κατάλαβαν επιτέλους πως είναι πιο εύκολο- αν και εξίσου μάταιο- να βρίσκουν διεξοδο στα προβλήματά τους σε ένα βαρέλι ουίσκι, παρά στην κουλτούρα και σε παρεμφερή υποκατάστατα.

Μπεκρής διαδηλωτής σινεφίλ του Φεστιβάλ διαμαρτυρόμενος μέχρι σκασμού για την άνιση μεταχείριση του γενναίου ελληνικού κινηματογράφου.

οι δυο τους καταμεσίς της ερήμου, ο Ντόλ μέθυσε τόσο που χάθηκε κάπου στην αχανή έκταση. Όταν το υπόλοιπο επιτελείο κατόρθωσε να τον μάζεψει, είχε την έμπνευση να ανάψει μια φωτιά και να αρχίσει να χοροπηδάει γυμνός σαν σεληνιασμένος αναστενάρης μέσα στις φλόγες για να τραβήξει κανένα ενδιαφέρον πλάνο.

• Ο Ντόλ εκθέτει από τις 21 μέχρι τις 30 του μηνός στη γκαλερί του Μύλου και την

Κομίλα: Σελίνα, κοίτα, εδώ στο Πρώτο Πλάνο σου βάλανε στο μάγουλο ελιά. Μούργα: Χα, Χα, μου φαίνεται τα ήπιας πάλι!

Ποτισμένη με ουίσκι Σαλώμη σε στάση πητής γαλοπούλας στο πιάτο σας για καλλιτεχνικές κραιπάλες. Αβραγκαντινά.

συναντήσετε εδώ λαμπρά πνεύματα απ' όλη τη λαμπρά οντοπνεύματα.

• Εκτός αν δείτε να κυκλοφορεί κάπου τριγύρω ο Κρις Ντόλ, μόνιμος σχεδόν συνεργάτης του Καρ-ουάι, λαμπρός διευθυντής Φωτογραφίας και εξαιρετικό ποτήρι. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων μιας ταινίας που έκαναν

• Κάντε μια πρό-ποση στην υγεία όλων αυτών. Στο κάτω κάτω είναι πιο δύσκολο να

Οτάρ: Όταν πίνω κοκκινέλι, παίρνω το χρώμα του κρασιού. Και δε φοβάμαι τα σκυλιά που δε γαβγίζουν. Ναζντρόβια.

γκασμένοι να δέχεται τη σκληρή αλλά δίκαιη (;) κριτική τους, αφού τους χαλάς όλη τη μέρα με τη φλώρικη φάτσα σου και τις φλύαρες μαρτυρολογίες σου. Και δεν

έκθεση των εικαστικών του έργων που έχει τον τίτλο Why I am Not a Painter. Κι αν ο Ντόλ το λέει με παράπονο ή έστω με μετριοπάθεια, του απαντά μια ατάκα που έγραψαν προφανώς φανατικοί κινηματογράφοφλοι στις ανδρικές τουαλέτες.

• «Καλύτερα να είσαι άνεργος, παρά καλλιτέχνης».

• Αλλά καλύτερα να είσαι καλλιτέχνης, παρά όπως εγώ, το δημιούρημα ενός καλλιτέχνη, εγκλωβισμένος σε μια αφίσα και εκτεθειμένος στα μάτια όλων, ανα-

είναι υποχρεωμένοι όλοι να σε αντιμετωπίζουν με γοιναϊοδωρία.

• Ο Νίκος Παναγιωτόπουλος τόνισε σε χθεσινές τους δηλώσεις την έννοια της γενναιοδωρίας: «Σε μια ταινία δεν μπορείς να περιμένεις να βρεις τον εαυτό σου, θα εξερευνήσεις όμως τον κόσμο ενός άλλου, που μπορεί να είναι εξίσου σημαντικός». Πώς όμως να πάρουμε σοβαρά τις δηλώσεις κάποιου που λέει πως δεν αγαπά μετά από κάποιο διάστημα τις ταινίες που κάνει; Αν δεν συμφιλιωθεί εγώ με την πάρτη μου, την αξέριστη μουτσούνα μου και την αβάσταχτη κενότητα μου, γιατί να το υποστεί κάποιος άλλος; Και παρεμπιπτόντως, εγώ θα ήθελα κάποιος να μπορέσει να βρει τον εαυτό του στην αφίσα, θα με έκανε να νιώσω καλύτερα.

• Κι ως μη γελιόμαστε, όλοι έχουν ανάγκη να συναντήσουν κάπου τον εαυτό τους. Κάτι σαν τις ατάκες που ρίχνουν οι ηρωίδες των 'γυναικείων' μυθιστορημάτων όταν χωρίζουν με το γκόμνο τους προφασίζόμενες πρέπει να «βρουν τον εαυτό τους». 'Η σαν τις ατάκες που πετάνε σκηνοθέτες όπως ο Μπρινό Ντιμόν των *2 Φοινικών* πως ο κινηματογραφημένος χώρος πρέπει να ντα να συμβολίζει το εσωτερικό τοπίο των ηρώων. Και και άγια τα στερεότυπα για την αναπόληση). «Α, κι η σερρά είναι από δεξιά; Κι οι αναρχικοί δηλαδή πάνε από αριστερά».

• Αφήστε που αν θέλει κάποιος να συναντήσει κάπου μια ιδέα, μια ανάμνηση, μια σκέψη, θα το κάνει, ο κόσμος να χαλάσει. Σαν εκείνο το γραβατοφορεμένο κούριο που περιμένοντας στη σειρά στο κυλικείο της Αποθήκης Γ θυμήθηκε τα χρόνια του στο στρατό. «Σαν Κρψίμ δεν είναι εδώ; Όλοι οι φαντάροι στη σειρά τους, περιμένοντας πώς και πώς για μια γαβγά φασόλια! Αλλά πού να ξέρεις κι εσύ οι γυναίκες! Τι καιροί κι εκείνοι!». (Διαλείμμα για την αναπόληση). «Α, κι η σερρά είναι από δεξιά; Κι οι αναρχικοί δηλαδή πάνε από αριστερά».

Αλέξης: Πάμε στην κάβα να πάρουμε ποτά. Τι να κάνουμε; Όλοι πίνουν εδώ.

δηλώσεων του Ιούνη; Τι άλλο μπορεί να συζητήσουν κανείς εν μέσω Φεστιβάλ στο πιο ανύποπτο χρόνο; Διασθάνονται πως κάπου από τη γωνία θα ξεπηδήσει ο Γουάντι Άλεν ή κανένας σουρεαλ ποιητής και θα αρχίσει να πανηγυρίζει.

• Βέβαια, ο εν λόγω κύριος μπορεί να ήταν επηρεασμένος από την προβολή των *Γενναίων της Σαμοθράκης* που είχε προηγηθεί. Η ταινία προβάλλεται αυτό το διάστημα και στις κινηματογραφικές αίθουσες αλλά παρά ταύτα Ολύμπιον το μεσημέρι της Τετάρτης ήταν φίσκα. Όπως πέταξε βροντόφωνα και ένας θεατής, και έκανε όλους τους υπόλοιπους να λυθούν σε χάνα. «Αφού είναι τζόμπα!». Τζάμπα πράγμα σου λέω!

• Όποιος προλάβει. Τώρα στο Φεστιβάλ, πραγματικά τα πάντα είναι στο όποιος προλάβει. Εισιτήρια, ταινίες, θέσεις, κρασιά, τραπέζια, εσπρέσσο, γνωριμίες, γυναίκες, πιο χάρτινες κι από την ίδια την αφίσα μου, σαν να βγήκαν από σελίδες περιοδικού, φαντασιώσεις στη μισή τιμή, κινηματογραφημένα όνειρα, φυγές, δήθεν αποδράσεις, κοινωνικότητες, χαμόγελα και ψευδαισθήσεις. Όλα σε τιμή ευκαιρίας. Μπορείς και να τζογάρεις σ' αυτό σ' αυτό. Μόνο που εγώ σε αυτή την τρελή ρουλέτα ποντάω πάντα στο κόκκινο και πάντα η μπιλιά πάει στο μαύρο. Στο μαύρο και άραχνο. Στο μόνο χρώμα που μπορώ κι εγώ να «βρω τον εαυτό μου».

Πάλαυ
gkely_mademi@yahoo

ΠΕΜΠΤΗ 27 THURSDAY

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI
11:00 - Greek Films 2003 H ΠΙΝΟΗ ΤΗΣ ΓΗΣ I ΠΝΟΙ ΤΙΣ ΓΙΣ - 67' Panos KARKANAVATOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 13:00 - Greek Films 2003 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ POLITIKI KOUZINA - 108' Tassos BOULMETIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 15:15 - International Competition KOPITZAKI DEVCATKO - 82' Benjamin TUCKE Czech Republic/2002 O.V. Czech/English subtitles 17:30 - Greek Films 2003 KΛAΞE KLES7 - 100' Alexander VOULGARIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:00 - International Competition THE BROWN BUNNY - 90' Vincent GALLO USA/2003 O.V. English 22:30 - Greek Films 2003 NA M' AGAPAS NA M' AGAPAS - 100' Andreas THOMPOPOULOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	12:00 - Out of Competition AMIAHITO NEPO / KHAMOSH PANI - 99' Sabiba SUMAR Pakistan, France, Germany/2003 O.V. Pendsjab/English subtitles 14:30 - NH International Selection TAPEINOTHTA DEVOT - 95' Igor ZARITZKI Germany/2003 O.V. German/English subtitles 17:00 - NH International Selection MIA OYOKI MINESOTA MILWAUKEE, MINNESOTA - 95' Alan MINDEL USA/2003 O.V. English 20:30 - Nikos Panayotopoulos Retro OI TEMPELHΔEZ THZ EYΦOPHZ KOIΛAΔAZ I TEMPELIDES TIS EFORIS KILADAS - 119' Greece/1978 O.V. Greek/English subtitles Τριτηκη εκδήλωση για τον Νίκο Παναγιωτόπουλο Special Award Ceremony 23:00 - NH International Selection ZANZA SANSAS - 115' SIEGFRIED France/2003 O.V. French/English subtitles 01:00 - NH International Selection H IDIO LYHTEPH MOYΣIKH ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ THE SADDEST MUSIC IN THE WORLD - 99' Guy MADDIN Canada/2003 O.V. English	13:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto H TPOIA TOY TOKIO TOKYO FIST - 87' Japan/1996 O.V. Japanese/English subtitles 15:30 - NH International Selection TASIZOTETE KAI MATOI TRAVELLERS AND MAGICIANS - 108' Khyentse NORBU Australia, Bhutan/2003 O.V. Tibetan/English subtitles 18:00 - NH International Selection XOPIS TON OTAP SINCE OTAR LEFT - 102' Julie BERTUGELLI France/2003 O.V. French/English subtitles 20:30 - NH International Selection ZITE PENITE TO APOEYMA PANJ-E ASH - 106' Samira MAKHMALBAF France, Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 23:00 - NH International Selection YELLOWKNIFE - 118' Rodrigue JEAN Canada/2002 O.V. French/English subtitles	11:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute STON APO TOY THAΛAZZAZ A FLOR DO MAR - 121' Portugal/1986 • O.V. Portuguese/English subtitles 13:30 - Balkan Survey "C" BLOCK STORY / "C" BLOCK STORY 14 Cristian NEMESCU Romania/2002 O.V. Romanian/English subtitles OPFH / FURIA - 83' Radu MUNTEAN Romania/2003 O.V. Romanian/English subtitles 15:30 - Balkan Survey O ETIAITEAMATIAZ / PROFESIONALAC - 104' Dusan KOVACEVIC Serbia and Montenegro/2003 O.V. Serbian/English subtitles 18:00 - Otar Iosseliani Retro EXE TEIA, FAYKIA ZTEPIA I ADIEU, PLANCHER DES VACHES I - 118' France, Switzerland, Italy/1999 O.V. French/English subtitles 20:30 - Balkan Survey ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ LETTERE AL VENTO - 90' Edmond BUDINA Albania, Italy/2002 O.V. Albanian/Italian subtitles 23:00 - Wong Kar-Wai Retro XAMENIO ATTEAOI / DUO LUO TIAN SHI - 96' Hong Kong/1995 O.V. Cantonese/English subtitles	11:00 - Stars of the steppe STON PITHA / TAPACHY - 10' Ernest ABDYSPAROV Kyrgyzstan/1995 • No Dialogue/No Subtitles STHN OKXH TH AMNHZE VYSOKI BEREK - 20' ASANKODOSH AJTYKEJEV Kyrgyzstan/1991 • No Dialogue/No Subtitles STAZH AEOΦOPEIOY / BEKET - 22' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/2000 • No Dialogue/No Subtitles O KYKAZ EPTEKE / BEZALA SOBKA - 20' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/1990 • No Dialogue/No Subtitles H KOYHIA / SELKINCHER - 48' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/1993 • No Dialogue/No Subtitles 13:30 - Treasures of the French Cinematheque MANA FH / INDIA, MATRI BHUMI - 95' Roberto ROSSELLINI France, Italy, India/1959 O.V. French/English subtitles 15:30 - Stars of the steppe MONA KAI ZYTA / KOSH BA KOSH - 90' Bakhtar KHUDOVYAZAROV Tadjikistan/1993 O.V. Russian, Tadjik/English subtitles 18:00 - International Competition ΓΑΜΗΛΙΑ NARKH / BUONGIORNO, NOTTE - 105' Marco BELLOCCHIO Italy/2003 • O.V. Italian/English subtitles	13:00 - Nikos Panayotopoulos Retro BAPETE VARIETE - 105' Greece/1984 O.V. Greek/English subtitles 15:30 - Greek Films 2003 MIA YTEPOXH MEPA MIA YTEPOXH MEPA - 96' Dinos MAVRIDIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 18:00 - Greek Films 2003 International Competition ΓΑΜΗΛΙΑ NARKH GAMILIA NARKH - 80' Dimitris INDARES Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:30 - Greek Films 2003 ΣΤΟ ΧΑΝΙ STO HANI - 80' Yorgos BAKOLAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 23:00 - Nikos Panayotopoulos Retro MELODRAMAT - 95' Greece/1981 O.V. Greek/English subtitles

FR. KY. TOKYO. CINEARTS

CINE ARISTOTELION

ΠΕΜΠΤΗ/THURSDAY 27
15:00 - Otar Iosseliani Retro KΛEΦTEΣ KAI AMAPTOΓAIOI BRIGANDS (CHAPITRE VII) - 129' Otar IOSSELIANI France, Russia, Italy, Switzerland/1996 O.V. French 17:15 - Stars of the steppe AZAN-OYSEN ASSAN-USSON - 7' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/1997 O.V. Kyrgesian/English subtitles O ΘΕΤΟΣ ΠΙΟΣ BESHKEMPIR - 81' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan, France/1998 O.V. Kyrgesian/English subtitles 19:00 - Wong Kar-Wai Retro ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ DONG XIE XI DU - 100' Hong Kong/1994 O.V. Cantonese/English subtitles 21:00 - TAINIA EKΠΑHCH SURPRISE FILM 23:30 - Shinya Tsukamoto Spotlight TETSUO II - 87' Shinya TSUKAMOTO Japan/1992 O.V. Japanese/English subtitles

Μυστικό ποτάμι / Mystic River

του Clint Eastwood (ΗΠΑ, 2003)

Σενάριο: Dennis Lehane. Παραγωγή: Clint Eastwood, Judie Hoyt, Robert Lorenz. Φωτογραφία: Tom Stern. Μοντάζ: Joel Cox. Μουσική: Clint Eastwood. Πρωταγωνιστούν: Sean Penn, Tim Robbins, Kevin Bacon, Laurence Fishburn, Marcia Gay Harden, Laura Linney. 35mm, Εγχρωμο, 137'

Τρεις παιδικό φίλοι, ο Τζίμι, ο Ντέιβ και ο Σον συναντιούνται μετά από 25 χρόνια, με αφορμή το φόνο της 19χρονης κόρης του ενός, του Τζίμι. Ο Σον είναι αστυνομός και του αναθέτουν την διαμέριση του εγκλήματος, που φαινομενικά, είναι αναίτιο. Πρέπει επίσης να είναι διαρκώς ένα βήμα μπροστά από τον Τζίμι, που διψώντας για εκδίκηση, έχει εξαπολύσει κυνηγητό εναντίον του δοκτόνου της κόρης του. Ο Ντέιβ από την πλευρά του σχετίζεται, εξαιτίας μιας σειράς γεγονότων, με το συγκεκριμένο φόνο. Καθώς η έρευνα προχωρά, ο κλοιός σφίγγει γύρω από τους τρεις φίλους και σιγά σιγά μια απειλητική ιστορία ξετυλίγεται γύρω από τη φιλία, την οικογένεια και την χαμένη αλήθεια...

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ.

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
1. Το τελευταίο τρένο	3,463	3,603	3,533
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768	3,579	3,673
3. Τα ανθρωπάκια	3,693	3,279	3,486
4. Το δώρο	3,354	3,400	3,377
5. Σχεδόν νεκρή	3,468	3,230	3,349
6. Μικρές νιφάδες	3,780		
7. Η Άννα και οι άλλοι	3,365	3,296	3,330
8. Πριν αλλάξουν τα πράγματα	2,511		
9. Κοριτσάκι			
10. The brown bunny			
11. Είναι δικιά μας			
12. Έθνος χωρίς γυναίκες			
1. Ο ξυγόνος	3,130	3,304	3,217
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,509	3,826	3,668
3. Ο χάρος βγήκε παγανά	3,558	3,324	3,441
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	4,351	4,379	4,365
5. Μάτια από νύχτα	4,056	4,392	4,224
6. Σπιρτόκουτο	3,588	3,938	3,763
7. Καλαμπουρ	4,152	4,496	4,324
8. Πολιτική κουζίνα	4,555		
9. Όλο το βάρος του κόσμου	3,427	4,074	3,427
10. Η τρίτη νύχτα	3,365		
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	3,351	2,854	3,103
12. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	4,371	4,284	4,328
13. Κόκκινη Πέμπτη	3,569	3,760	3,665
14. Όταν χορεύουμε μαζί...	3,592	4,273	3,932
15. Βαρέα ανθυγιεινά	4,042	4,325	4,184
16. Στο χάνι	4,169		
17. Γαμήλια νάρκη	4,410		
18. Μια υπέροχη μέρα			
19. Κλαις;			
20. Να μ'αγαπάς			
21. Τρία πουλάκια κάθονται			
22. Οι θεατρίνες			
23. Μεταμφιεσμένη γυναίκα			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Ιταλία, Αργεντινή, Τσεχία, Καναδάς, Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία, Δανία, Πορτογαλία, Η.Π.Α., Βέλγιο, Αυστραλία, Ρωσία, Βουλγαρία, Κίνα, Σιγκαπούρη, Ιαπωνία, Κορέα

Φθηνότερες κλήσεις στο εξωτερικό;

ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ

Κερδίστε **35%** μέχρι και στις διεθνείς κλήσεις! χωρίς καμία επιβάρυνση!

Τώρα με τον ΟΤΕ, έχετε επιλογές! Γιατί ο ΟΤΕ, σας προσφέρει οικονομικότερες κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα στο εξωτερικό, δημιουργώντας αποκλειστικά για σας ένα πρωτοποριακό Πακέτο Σταθερής Τηλεφωνίας, τόσο ευέλικτο, ώστε να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες σας.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας! Ζητήστε τώρα τις ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ, μόνο από τον ΟΤΕ! Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 χώρες στο εξωτερικό και κερδίστε έως και 35% μείωση στο σύνολο των διεθνών κλήσεων. Και όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΟΣΤΩΝ ΜΕΙΩΣΗΣ

Υπό Μηνιαίο λογαριασμό από Διεθνείς συνδιαλέξεις (ΕΥΡΩ)	Επιλογή προορισμών (χωρών)	Ποσοστό μείωσης		
		Εργάσιμες ημέρες (08:00-20:00)	Πέρες μη εργάσιμες (20:00-08:00)	Σαββατοκύριακο (08:00-24:00)
Μέχρι 6	1 χώρα	-5%	-10%	-25%
	2-3 χώρες	-3%	-7%	-15%
Από 6 μέχρι 9	1 χώρα	-10%	-15%	-30%
	2-3 χώρες	-8%	-12%	-20%
9+	1 χώρα	-15%	-20%	-35%
	2-3 χώρες	-13%	-17%	-25%

αποκτήστε τις:

Καλέστε στο 134

Δίκτυο Καταστημάτων **ΟΤΕ** ote.hop.gr

ΑΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ **Sigma** **GERMANOS**

STORM CREATIVE SHOP

ASK FOR MORE ...MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ

Ινδία, μάνα γη India, matri bhumi

του Roberto Rossellini (Γαλλία/Ιταλία/Ινδία, 1959)

Εικόνες της Βομβάνης, της «πύλης στην Ινδία». Αλλά η Ινδία είναι επίσης και ένα πλήθος χωριών. Σ' ένα από αυτά, ένας μαχούτ (οδηγός ελεφάντων) μιλάει για τη δουλειά του στο δάσος και πως, κάθε μέρα μετά το σκόλασμα, πρέπει να κάνει μπάνιο τον ελέφαντα στο ποτάμι. Ένα θέατρο σκιών έρχεται στο χωριό. Ο αφηγητής ερωτεύεται μίαν από τις νεαρές καλλιτέχνιδες. Συμβαίνει να είναι και η εποχή που ζευγαρώνουν οι ελέφαντες. Δέκα μήνες αργότερα, η γυναίκα του μαχούτ και η ελεφαντίνα είναι έγκυοι. Το ντοκιμαντέρ αποτελείται από τρία ακόμα πορτρέτα απλών Ινδών.

Στα τέλη του 1956, ο σπουδαίος Roberto Rossellini περνά προσωπική κρίση (ο χωρισμός του με την Ingrid Bergman), επαγγελματική κρίση (κακές κριτικές και εμπορική αποτυχία των τελευταίων του ταινιών, απουσία έμπνευσης) και υπαρξιακή κρίση (η απειλή του ψυχρού πολέμου, παρανοϊκές ή οξυδερκούς ιδεολογικές κατασκευές μιας ξέπνοης Δύσης). Την πολλαπλή αυτή κρίση ξεπερνά στην Ινδία: προς μεγάλη του έκπληξη, στη Βομβάν ξαναβρίσκει την αγάπη του για τη μεταπολεμική Ιταλία, ενώ, με αφορμή την ταινία, οδηγεί στο ζενίθ της τη μοιχική σχέση μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ. Εφευρίσκει μια πρακτική και μια μέθοδο (εκεί πειραματίζεται για πρώτη φορά με το ζουμ «rapscallion» που, έκτοτε, θα σηματοδοτήσει όλες του τις ταινίες, εκεί δημιουργεί τον περίφημο «διδασκτικό κινηματογράφο» του που υποτίθεται πως θα έβγαζε τον κόσμο απ' τον πνευματικό του εκφυλισμό). Όλες αυτές τις ανακαλύψεις τις προκαλεί η Ινδία, «αυτή η χώρα-ελέφαντας που γονατίζει μέσα στη λάσπη της ζωής και του θανάτου», σύμφωνα με τα δικά του λόγια. Το 1977, τελευταία χρονιά της ζωής του, λέει επίσης: «Ο καθένας έχει τη δική του συναισθηματική γεωγραφία, που εμπλουτίζεται με τα ταξίδια του. Η Ινδία είναι μέρος της δικής μου, και ποτέ δεν θα πάψει να είναι».

Bernard Benoliel, Serge Toubiana

Ο Serge Toubiana είναι ο νέος Διευθυντής της Γαλλικής Ταινιοθήκης.

Ο Bernard Benoliel είναι Υπεύθυνος του Τμήματος Πολιτιστικών Ανταλλαγών της Ταινιοθήκης.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 13:30
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 4

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κοριτσάκι / Devatcko

του Benjamin Tucek (Τσεχία, 2002)

Με φόντο το αστικό και κοινωνικό τοπίο μιας σύγχρονης μεγαλούπολης, το γλυκόπικρο αυτό φιλμ από την Τσεχία αποτελεί ένα θαυμάσιο και βαθύ πορτραίτο της σημερινής νεανικής ψυχής, των ονείρων και των επιθυμιών της. Η κεντρική ηρωίδα του, η 17χρονη Έμμα, είναι ένα μοδάτο κορίτσι που μοιράζει τη ζωή της ανάμεσα στο στενάχωρο διαμέρισμα ενός συγκροτήματος πολυκατοικιών - όπου ζει με τη μητέρα της - και στο μαγαζί μεταχειρισμένων ειδών όπου εργάζεται. Προσπαθώντας να βρει την ευτυχία, αλλάζει άνδρες (και στυλ μαλλιών) σαν τα πουκάμισα χωρίς να τους κρύβει την ελεύθερη ερωτική της συμπεριφορά. Την ίδια εκκεντρική σχέση έχει με την μητέρα της, μια γυναίκα που κάνει μαθήματα χορού σε νάιτκλαμπ και αναζητά μια δεύτερη ευκαιρία στον έρωτα - μετά την εγκατάλειψη της από τον άνδρα της - για να απαλλαγεί από τη μοναξιά της. Στην εικόνα αυτή εισβάλλουν μια σειρά από ανδρικά πρόσωπα, τα οποία επηρεάζουν τις ζωές των δύο γυναικών σε μικρό ή μεγάλο βαθμό: οι τελευταίοι εραστές της Έμμα, Κάρολ και Βίκτορ, και ο Ίσθβαν Ντάνο, ένας ταξιτζής χωρίς ταξί, ο μόνος ίσως αληθινός άνδρας στη ζωή της Έμμα. Πρόκειται για μια ταινία που ισορροπεί θαυμάσια μεταξύ του μοντέρνου δράματος και της υπόκωφης κωμωδίας, ενώ διευρευνά τις αναταράξεις της νεαρής ανθρωπίνης ψυχής ανάμεσα στα ερείπια της δυσλειτουργικής οικογένειας και των άστατων ερωτικών σχέσεων. Χρησιμοποιώντας ένα πλούσιο μωσαϊκό ευχαρίστων και παράξενων σε κάποιες στιγμές χαρακτήρων, ένα εξαιρετικό σάουντρακ και το αγαπημένο μαύρο χιούμορ της τσεχικής ιδιοσυγκρασίας, η ταινία του Benjamin Tucek αποτελεί μια ακόμη δυναμική άφιξη από τον κήπο της τσεχικής κινηματογραφίας, η οποία επικεντρώνει στις μικρές καθημερινές ανθρωπίνες ιστορίες που διατηρούν ένα κρυφό

Μια ταινία που ισορροπεί θαυμάσια μεταξύ του μοντέρνου δράματος και της υπόκωφης κωμωδίας, ενώ διευρευνά τις αναταράξεις της νεαρής ανθρωπίνης ψυχής ανάμεσα στα ερείπια της δυσλειτουργικής οικογένειας

χαμόγελο στη φόδρα τους ακόμα κι όταν οι καταστάσεις υπογράφουν το εντελώς αντίθετο. Ο σκηνοθέτης της έχει αποφοιτήσει από την διάσημη σχολή κινηματογράφου FAMU της Πράγας, όπου σπούδασε σεναριογραφία και σκηνοθεσία, ενώ δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη στην ταινία *Return of the Idiot* του Sasa Gedeon. Σήμερα εργάζεται και ως καθηγητής στην σχολή FAMU, όπου σπούδασε.

ΤΖ. Π.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 15:15

The brown bunny

του Vincent Gallo (ΗΠΑ, 2003)

Πόσο δύσκολο είναι να ξεφύγεις από μία ανάμνηση που σε καταδιώκει; Καταστρέφεις ότι σου την θυμίζει, φεύγεις μακριά, προσαρμόζεις όλη τη ζωή σου στον έναν και μοναδικό στόχο: να ξεχάσεις. Η στιγμή που συνειδητοποιείς ότι όλη αυτή η προσπάθεια είναι μάταιη δεν αργεί να έρθει. Παρόλα αυτά μαζεύεις τις δυνάμεις σου και πιστεύεις πως μέρα με τη μέρα όλα θα σβηστούν. Ο Μπαντ Κλέι, οδηγός αγώνων με μοτοσυκλέτες, θέλει να ξεχάσει την απώλεια της γυναίκας που αγάπησε. Για αυτό και κάθε μέρα αναζητά έναν καινούριο έρωτα. Με τον πιο εξωφρενικό τρόπο ζητά από τις γυναίκες να τον ακολουθήσουν στο ταξίδι του κατά μήκος της Αμερικής (με προορισμό την Καλιφόρνια για έναν καινούριο αγώνα), μόνο για να τις εγκαταλείψει μόλις έχουν συμφωνήσει. Είναι αδύναμος να αντικαταστήσει μέσα του τη Ντέιζι, τη μοναδική κοπέλα που αγάπησε και που θα αγαπήσει ποτέ. Παρά ταύτα προσπαθεί. Η ταινία του πολυσυζητήθηκε στο περασμένο φεστιβάλ Κανών, η νέα δημιουργία του πολυπράγμονα Vincent Gallo -ηθοποιού, εικαστικού και σκηνοθέτη- είναι μια ερωτική ιστορία παρά το γεγονός ότι το ερωτικό ζευγάρι δεν συναντιέται παρά στο δεύτερο μέρος της. Στο πρώτο μέρος βλέπουμε τη μοναχική πορεία του ήρωα μέσα στο έρημο φυσικό τοπίο της Αμερικής, όπου με ελάχιστους διαλόγους φωτίζεται η συναισθηματική αποξένωση του, η μοναξιά και η απώλεια του έρωτα. Τίποτα δεν αποκαλύπτεται έως τη επανασυνάντησή του με τη Ντέιζι, τη μοναδική γυναίκα που αγάπησε στη ζωή του, σε μια συγκλονιστική σκηνή απόλυτης συναισθηματικής έντασης. Ανατρέποντας τις συμβάσεις του αμερικανικού road movie κι επιστρέφοντας στην πηγή του αληθινού ανεξάρτητου σινεμά, ο Gallo μας μιλάει με τον πιο αξέχαστο τρόπο για το βάρος

Ανατρέποντας τις συμβάσεις του αμερικανικού road movie κι επιστρέφοντας στην πηγή του αληθινού ανεξάρτητου σινεμά, ο Gallo μας μιλάει με τον πιο αξέχαστο τρόπο για το βάρος της απώλειας και της ενοχής που ενδημούν σε κάθε μεγάλο έρωτα

της απώλειας και της ενοχής που ενδημούν σε κάθε μεγάλο έρωτα. Στο φεστιβάλ μάλιστα θα δούμε την εκδοχή των 120' λεπτών της ταινίας και όχι αυτή των 90' που προβλήθηκε στις Κάνες, λόγω του ότι ο σκηνοθέτης δεν είχε προλάβει να ολοκληρώσει το μοντάζ της ταινίας.

ΤΖ. Π.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 20:00

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Ali-reza Amini, σκηνοθέτης της ταινίας **Μικρές νιφάδες**

Η πρώτη σας μεγάλου μήκους ταινία *Letter in the Wind* απαγορεύτηκε στο Ιράν. Ποιο ήταν το θέμα της και για ποιο λόγο απαγορεύτηκε η προβολή της;

Βασικός άξονας της ταινίας ήταν η ζωή των στρατιωτών και γυρίστηκε εξ ολοκλήρου σε στρατόπεδο. Οι στρατιώτες ήταν τόσο περιορισμένοι που αναγκάζονταν να ηχογραφούν φωνές κοιτώντας και να τις ακούν στο στρατόπεδο, το βράδυ. Απαγορεύτηκε, γιατί θεωρήθηκε ένα ερωτικό φιλμ. Έκτοτε, δεν έχω πάρει άδεια προβολής της ταινίας στο Ιράν.

Περιείχε ερωτικές σκηνές η ταινία;

Δεν υπήρχε απολύτως καμία ερωτική σκηνή. Θεωρήθηκε η πλέον ερωτική ταινία του Ιράν λόγω του θεοκρατούμενου καθεστώτος. Εγώ υπήλθα να αναδείξω την υπερβολική αίσθηση μοναξιάς των ανθρώπων, αλλά «ερμητεύτηκε» τελειώς διαφορετικά.

Το γεγονός ότι γυρίστηκε εξ ολοκλήρου μέσα σε στρατόπεδο δεν ενόχλησε;

Και αυτό έπαιξε ρόλο. Αν είχε γυριστεί κάπου αλλού, ίσως ενοχλούσε λιγότερο. Όπου γυρίστηκε, πάντως, η ταινία με ρωτάνε πώς κατάφερα να κάνω γυρίσματα μέσα σε στρατόπεδο.

Πώς, λοιπόν, καταφέρατε να το κάνετε;

Βρήκα συμπαράσταση από τους υπεύθυνους των στρατοπέδων, οι οποίοι είχαν σαφή αντίληψη του τι ήθελα να κάνω, αλλά εκείνοι που αποφασίζουν είναι άλλοι. Τα κέντρα λήψης αποφάσεων είναι πολλά. Εγώ, για παράδειγμα, πήρα άδεια γυρισμάτων, αλλά δεν πήρα τελικά άδεια προβολής, παρά το γεγονός ότι η ταινία διακρίθηκε στο Φεστιβάλ της Fajr.

Και στην πρόσφατη ταινία σας *Μικρές Νιφάδες* το κεντρικό θέμα είναι η μοναξιά. Είναι κάτι που σας απασχολεί έντονα η μοναξιά ή σας έμεινε απωθημένο να μιλήσετε για αυτήν λόγω της απαγόρευσης προβολής της πρώτης σας ταινίας;

Μετά τον 8ετή πόλεμο, αυτό που αντικειμενι-

κά αντιμετωπίζουμε είναι το θέμα της μοναξιάς των ανθρώπων. Η πραγματικότητα της μοναξιάς αφορά και την γενιά του πολέμου, αλλά και την επόμενη του πολέμου, η οποία δεν έχει μέσα επικοινωνίας με την προηγούμενη. Και οι δύο γενιές αισθάνονται απομόνωση, δεν επικοινωνούν μεταξύ τους. Η αίσθηση της μοναξιάς αυξάνεται υπερβολικά αναφορικά με άτομα του άλλου φύλου. Αυτό αποτέλεσε το ερέθισμά μου και για τις δύο ταινίες. Στην πρώτη υπάρχουν οι φωνές των γυναικών, στη δεύτερη βλέπουμε τη σκιά μιας γυναίκας, την οποία δεν ακούμε ποτέ. Έχω τελειώσει και την τρίτη μου ταινία - βρίσκεται στο στάδιο του μοντάζ - όπου σαν κεντρικό πρόσωπο συναντάμε ένα κορίτσι πλέον.

Ποιο θα είναι το βασικό story της τρίτης ταινίας;

Μετά την επίθεση των Αμερικανών στο Ιράκ, το νεαρό κορίτσι έρχεται στο Ιράν αλλά χάνει το ένα πόδι της από νάρκη. Οι προσπάθειες των υπόλοιπων ανθρώπων της ταινίας επικεντρώνονται στο να σώσουν την κοπέλα.

Η μοναξιά, δηλαδή, σε αυτήν την ταινία επικεντρώνεται στο πρόσωπό της;

Και στις τρεις ταινίες έχουμε μια διαφορετική αίσθηση της μοναξιάς. Στην πρώτη βιώνεται σε σχέση με την υπόλοιπη πόλη, στη δεύτερη οι δύο άντρες περιμένουν την επιστροφή της κοπέλας και στην τρίτη υπάρχει η μοναξιά στο πλαίσιο της αναμονής για συμπαράσταση, για βοήθεια.

Στις *Μικρές Νιφάδες* υπάρχει η συνεχής αντιπαράθεση φωτός - σκοταδιού. Αποτελεί συμβολισμό της κατάστασης της μοναξιάς και της υπάρχουσας ελπίδας;

Πραγματικά, έτσι είναι. Εάν, μάλιστα, προσέξατε στην έναρξη της ταινίας έχουμε ένα πολύ σκοτεινό πλάνο με δύο σημάδια φωτός, ενώ στο τέλος ένα φωτεινό πλάνο με δύο σκοτεινά

σημάδια. Αυτή την αντίθεση την βλέπουμε σε όλους τους ανθρώπους. Στην ουσία, βέβαια, ο έρωτας που νιώθει ο ένας από τους πρωταγωνιστές για το κορίτσι υπερέρχει όλων αυτών των καταστάσεων.

Στην ταινία ακούγεται και ελληνική μουσική. Πώς συνέβη αυτό;

Πριν από τρία χρόνια βρέθηκα στο Φεστιβάλ της Δράμας και άκουσα ελληνική μουσική. Είναι γεγονός ότι η μουσική σας αρέσει στους νέους του Ιράν, παρά το ότι δεν καταλαβαίνουν τα λόγια. Ο ήρωας της ταινίας λοιπόν ψάχνει ένα σταθμό στο ραδιοφωνάκι και ακούει ελληνικά τραγούδια, που ίσως ανταποκρίνονται καλύτερα στην ψυχολογία του.

Όσοι είδαν την ταινία σας ένιωσαν συγκίνηση. Πιστεύετε ότι έχει ανταπόκριση η απομόνωση που αισθάνονται οι δύο ήρωες σε μια ερημική τοποθεσία για τους ανθρώπους μιας μεγαλούπολης;

Έχω την αίσθηση ότι το πρόβλημα της μοναξιάς διέπει όλους τους ανθρώπους. Από εκεί προέρχεται και η δική μου έλξη για αυτό το θέμα. Αυτό που βγαίνει ανάγλυφα από τους δύο ήρωες, μπορεί να υπάρξει σε οποιονδήποτε άνθρωπο, όπου κι αν βρίσκεται. Αισθάνομαι ότι η μοναξιά των δύο ηρώων είναι πολύ αγνή - δεν έχουν επαφή με την τεχνολογία, ζουν σε μια απομονωμένη περιοχή και είναι πολύ ειλικρινείς.

Στο τέλος της ταινίας δεν ξέρουμε ποια θα είναι η κατάληξη για τους ήρωες. Τι θα θέλατε να φανταστούμε;

Στις συνθήκες μοναξιάς ο καθένας πιστεύει ότι κάποιο γεγονός θα τον σώσει. Όταν οι ήρωες διαπιστώνουν ότι το κορίτσι δεν επιστρέφει πια, κατά κάποιο τρόπο αποφασίζουν να διανύσουν τη δική τους διαδρομή στη ζωή. Επειδή ο βασικός άξονας εργασίας μου ήταν πάντα το θέατρο, πιστεύω ότι έχω επηρεαστεί από το «Περιμένοντας το Γκοντό» του Σάμουελ Μπέκετ.

Την επόμενη ταινία σας για ποιο φεστιβάλ την προορίζετε;

Ελπίζω να γίνει δεκτή στο Φεστιβάλ των Κανών του 2004.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Γαμήλια νάρκη

του Δημήτρη Ινδάρη (Ελλάδα, 2003)

Τρεις μεγαλοαστοί μεσήλικες: Ο Θωμάς, η Λίλυ και ο Κώστας. Ο Θωμάς και η Λίλυ είναι παντρεμένοι, ενώ ο Κώστας είναι ο καλύτερος φίλος και συνεργάτης του Θωμά. Μάλιστα, ο Κώστας, παλιός εραστής της Λίλως, είναι ο άνθρωπος που ευθύνεται για τη γυναιμιά τους. Ο Θωμάς και η Λίλυ βρίσκονται στον 7ο χρόνο του γάμου τους και τα πράγματα είναι δύσκολα γι' αυτούς: ο γάμος τους βρίσκεται σε κρίση και η αγάπη τους δείχνει να έχει εξαφανιστεί ανεπιστρεπτή. Παράλληλα, ο Κώστας αρχίζει να διατηρεί και πάλι σχέσεις με τη Λίλυ. Όταν ο αγχώδης, κλειστός και αναφυλλής Θωμάς δείχνει να υποχωρεί υπό το βάρος των προβλημάτων, ο κυνικός Κώστας του κάνει ένα «δώρο»: του στέλνει μια 23χρονη ρωσίδα πόρνη, την Ιρίνα, για να «χαλαρώσει». Στην πορεία, όμως, ο Θωμάς θα γνωριστεί με την νεαρή ιερόδουλο και θα αποφασίσει να τη σώσει από το πεζοδόριο. Της προσφέρει δουλειά ως γκουβερνάντα του μικρού αγοριού του και εκείνη εγκαθίσταται σπίτι του. Η έλευσή της στην οικογένεια θα αναστατώσει την ήδη ασθμαίνουσα σχέση του Θωμά και της Λίλως.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λάρισα, 18:00

Πριν αλλάξουν τα πράγματα / Antes que o tempo mude

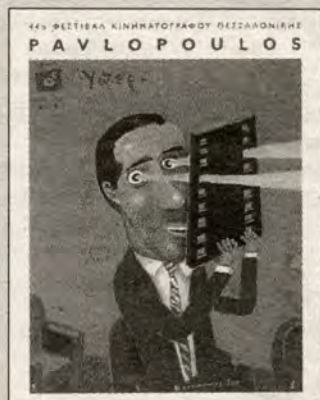
του Ali-reza Amini (Ιράν, 2003)

Στο γρίφο και τα αδιέξοδα των διαπροσωπικών σχέσεων είναι αφιερωμένο αυτό το χαμηλών τόνων ψυχόδραμα του Πορτογάλου Φονσέκα, το οποίο μέσα από ένα μωσαϊκό χαρακτήρων καταγράφει τη μοναξιά της ζωής στην πόλη. Κεντρική ηρωίδα της ιστορίας είναι η Λόρα, μια γυναίκα που προσπαθεί να ξεφύγει από τη μοναξιά της μέσα από τις συνευρέσεις της με ξένους, για να επιστρέψει τελικά στους δικούς της ανθρώπους και σε όσα την πονάνε. Στα δύο της παιδιά και τον σύζυγο της με τον οποίο συμβιώνει τυπικά μόνο, στον πατέρα της που επισκέπτεται συχνά, στη μητέρα της και στην αδελφή της, τον μόνο συγγενή της με τον οποίο έχει ένα δυνατό δέσιμο. Μέσα από τις συζητήσεις και τις αντιπαράθεσεις της Λόρα με την οικογένειά της, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία να θέσει ερωτήματα που αφορούν τις βαθιές αλλά εξουσιαστικές οικογενειακές σχέσεις, την εξασθενημένη από το χρόνο και τη συνήθεια συζυγική επικοινωνία και τα συναισθηματικά αδιέξοδα που βιώνουμε στην επαφή μας με τα πρόσωπα που συνθέτουν τον άμεσο περίγυρο μας.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:00

Οι εκδόσεις του Φεστιβάλ

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

MICHAEL SNOW ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

New York Eye and Ear Control

Ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα της δεκαετίας του '60. Ο Μάικ Σνόου προβάλλει ένα μάτι που κοιτάζει επιφάνειες με φοβερή ένταση... Η ίδια η εικόνα μοιάζει να τρεμοπαίζει, και τελικά λυγίζει κάτω από την πίεση. Μια απατηλή αρχή - σιωπηλή: μια επίπεδη λευκή μορφή, κομμένη αυστηρά στο σχήμα μιας γυναίκας που περπατάει... Κι άλλες ανθρώπινες εικόνες, άνθρωποι που κάνουν έρωτα - ένα ανθρώπινο έπος που κυριαρχείται ακόμα από τη μετα-εικόνα της *Γυναίκας που Περπατάει*. Οι εναλλασσόμενες μαλακές και γρανιτένιες εικόνες μάς ωθούν προς το έτος 2000, καταγράφοντας όχι γεγονότα, όχι αντικείμενα, αλλά εγγράφοντας, ξανά και ξανά, μια «τοποθέτηση» της συνειδήσης - τη θεματολογία του μέλλοντος, δηλαδή. Είναι μια καταγραφή σε φιλμ της ανθρώπινης ενέργειας...

(Richard Foreman, New York Film Co-op)

Wavelength

Η ταινία είναι ένα συνεχές zoom, το οποίο παίρνει 45 λεπτά να πάει από το ευρύτερο του πεδίο ως το μικρότερο και τελικό του πεδίο. Γυρίστηκε με σταθερή κάμερα από τη μία άκρη μιας σοφίτας 25 μέτρων μήκους, κινηματογραφώντας την άλλη άκρη, μια σειρά από παράθυρα κι ένα δρόμο. Έτσι, ο χώρος και η δράση που εκτυλίσσεται εκεί, είναι κοσμικά ισοδύναμοι. Το δωμάτιο -και το zoom- διακόπτονται από τέσσερα ανθρώπινα γεγονότα, συμπεριλαμβανομένου ενός θανάτου. Ο ήχος είναι σύγχρονος ήχος, μουσική και ομιλίες, ταυτόχρονα μ' έναν ηλεκτρονικό ήχο.

Back and Forth

Το *Back and Forth* όχι μόνο διέυρυνε τις δυνατότητες του κινηματογραφικού καθαρίσματος -όπως αυτό παρουσιάστηκε στο *Wavelength*, αλλά διέυρυνε και τις παραμέτρους της κινηματογραφικής αφήγησης, περά κι από τα τολμηρά αποτελέσματα του Γκόντάρ σε ταινίες όπως το *Σαββατοκύριακο*. Στο *Back and Forth*, ο Σνόου πέτυχε τη διάχυση της μορφής και του περιεχομένου, χωρίς να εγκαταλείψει τα παραδοσιακά στοιχεία των χαρακτήρων και της ερμηνείας.

(Gene Youngblood, L.A. Free Press).

Seated figures

Το *Seated Figures* αποτελείται από εικόνες που είναι όλες τους παραλλαγές των οκτώ κινήσεων πάνω στην οθόνη: πάνω, κάτω, αριστερά, δεξιά, και των τεσσάρων διαγωνίων κινήσεων. Οι κινήσεις αυτές διακόπτονται κάθε τόσο από freeze frames. Όλες οι εικόνες κινούνται παράλληλα προς την οθόνη. Ο ήχος είναι αυτός ενός υποθετικού ακροατηρίου που παρακολουθεί την ταινία με τη μηχανή προβολής μέσα στην αίθουσα.

To Lavoisier, who died in the reign of terror

Ο Αντουάν Λαβουαζιέ (1743-1794), γάλλος χημικός, ήταν ο πρώτος που εξήγησε επιστημονικά τα μυστήρια της φωτιάς. Απέδειξε επίσης το νόμο της αβραρίας της ύλης, σύμφωνα με τον οποίο η ύλη δεν μπορεί ούτε να δημιουργηθεί, ούτε να καταστραφεί. Το έργο του και η ταινία αυτή βρίσκονται κάπου ανάμεσα στη σύγχρονη χημεία και την αλχημεία.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, 17:00

NEO I OΡΙΖΟΝΤΕΣ

Μπαλέτο με σφαίρες / Bullet ballet

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1998)
Ο Γκόντα χάνει την από δεκαετίας αγαπημένη του, Κιρίκο, η οποία αυτοπυροβολείται. Σοκαρισμένος από το θάνατό της, ο Γκόντα αρχίζει να ενδιαφέρεται για τα όπλα. Ένα βράδυ, καθώς περιπλανιέται στους δρόμους μεθυσμένος, πέφτει πάνω σε μια συμμορία και ξυλοκοπείται. Θέλοντας να εκδικηθεί, οργώνει την πόλη ψάχνοντας να βρει ένα όπλο, πράγμα που τελικά αποδεικνύεται πως δεν είναι και τόσο εύκολο...

Tsukamoto Spotlight - Π. Ζάννας, 00:00

Ταπείνωση / Devot

του Ίγκορ Ζαρίτσκι (Γερμανία, 2003)
Ο Χένρι προτείνει στη νεαρή πόρνη Άννα να μπει στο αυτοκίνητό του. Εκείνη δέχεται, κι ο Χένρι την πηγαίνει σπίτι του. Η Άννα κλέβει κάτι κι είναι έτοιμη να το σκάσει, όταν ο Χένρι τη σταματάει στην πόρτα. Ενώ περιμένουν την αστυνομία, αποκαλύπτεται ότι η Άννα δεν είναι πόρνη κι ότι έχει μια άλλη κρυφή ζωή.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Ταξιδιώτες και μάγοι

Travellers and Magicians

του Κιέντσε Νόρμπερτ (Αυστραλία/Μπουτάν, 2003)
Ο Ντόνταπ είναι ένας νεαρός δημόσιος υπάλληλος διορισμένος σ' ένα απομακρυσμένο χωριό του Μπουτάν, απ' όπου δε βλέπει την ώρα να φύγει. Το όνειρό του είναι να ζήσει στις ΗΠΑ. Ξεκινάει, λοιπόν, μια μέρα, φορώντας παπούτσια του μπάσκετ κι ένα μπλουζάκι που λέει I ♥ NY, κουβαλώντας τη Samsonite βαλίτσα του κι ένα κασετόφωνο. Δυστυχώς, χάνει το λεωφορείο κι αναγκάζεται να κάνει οτοστόπ...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Μιλγουόκι, Μινεσότα Milwaukee, Minnesota

του Άλαν Μίντελ (ΗΠΑ, 2003)
Ο Άλμπερτ κοντεύει τα τριάντα, αλλά η μαμά του εξακολουθεί να τον συνοδεύει στα διάφορα τουρνουά ψαρέματος, όπου ο Άλμπερτ έχει κερδίσει εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια σε βραβεία.

Όταν η «περπατημένη» Τιούκι κι ο υποχόνδριος, έφηβος αδελφός της, Σταν, εμφανιστούν στο γραφικό προάστιο του Μιλγουόκι όπου μένει ο Άλμπερτ, θα πέσουν πάνω σε μια καταπληκτική ευκαιρία να γεμίσουν τις τσέπες τους...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Χωρίς τον Οτάρ / Since Otar left

της Τζούλι Μπερτουσέλι (Γαλλία, 2003)
Ένα ψέμα για την αγάπη αλλάζει τη ζωή τριών γυναικών από τρεις διαφορετικές γενιές στη σημερινή Γεωργία.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Στις πέντε το απόγευμα / Panj-e asr

της Σαμίρα Μαχμαλμπάφ (Γαλλία/Ιράν, 2003)
Μετά την πτώση των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, επιτράπηκε ξανά στα κορίτσια να πάνε σχολείο. Αλλά ο συντηρητικός πατέρας της Νοκρέ επιμένει στην πεποίθησή του ότι τα κορίτσια δεν πρέπει να μορφώνονται. Παρ' όλα αυτά, επιτρέπει στην κόρη του να πάει στο θρησκευτικό σχολείο όπου διδάσκεται το Κοράνι. Κάθε πρωί, λοιπόν, η Νοκρέ ξεκινάει, προσποιούμενη ότι υπακούει στις επιθυμίες του πατέρα της. Μόλις, όμως, εκείνος την αφήνει στο σχολείο, εκείνη βγάζει τα παπούτσια της, φοράει ψηλοτάκουνα παπούτσια και πάει στο κανονικό σχολείο, όπου τα κορίτσια διδάσκονται και τον αυτοσεβασμό μαζί μ' όλα τ' άλλα. Σ' ένα μάθημα πολιτικής επιστήμης, η Νοκρέ αρχίζει να εκφράζει το όνειρό της να γίνει πρόεδρος της χώρας της, έχοντας ως πρότυπο την τέως πρόεδρο του Πακιστάν, Μπενάζιρ Μπούτο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Σάνσα / Sansa

του Ζίγκφριντ (Γαλλία, 2003)
Η ταινία ακολουθεί τον Σάνσα καθώς ταξιδεύει ασταμάτητα. Είναι μονίμως στο δρόμο, πηγαίνοντας από την Ευρώπη στην Αφρική, κι από εκεί στην Ιαπωνία. Η γνωριμία του με τα διάφορα μέρη και τους κατοίκους τους είναι συχνά σύντομη, υπάρχει όμως μια φίλια που τον προσεγίζει: σε διάφορα μέρη συναντά τον Κλικ, έναν διακεκριμένο βιολιστή και μάστορο...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Ένας άντρας Μια γυναίκα

Yellowknife

του Ροντρίγκε Τζιν (Καναδάς, 2002)

Ο Μαξ και η Λίντα δραπετεύουν προς την τεύθυνση του βορειοδυτικού Καναδά. Στο δρόμο που τους οδηγεί από το Μόνκτον στο Γιάουουνάφ, γνωρίζονται με δύο δίδυμους στρατιώτες και με τη Μαρλέν, μια ξεπεσμένη τραγουδίστρια νυχτερινού κέντρου, που συνοδεύεται στον μανάτζέρ της, Τζόνι. Ανάμεσα σ' αυτές τις άρριζες, περιπλανώμενες ψυχές, που αποκαλύπτουν εδώ τις πιο τραχιές και αινιγματικές πλευρές τους, πλέκονται εύθραυστες σχέσεις που οδηγούν τους ήρωες στα άκρα ενός απελπισμένου πάθους.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Η πιο λυπητερή μουσική στον κόσμο The saddest music in the world

του Γκάι Μάντιν (Καναδάς, 2003)
1933: η περίοδος του οικονομικού κραχ βρίσκεται στα πιο σκοτεινά του βάθη. Όταν ο αποτυχημένος ιμπρεσάριος του Μπρόντγουεϊ Τάστερ Χαντ και η φίλη του, Ναρούσα, που πάσχει από μνησία, επιστρέφουν στο Ουίνιπεγκ, τη γενέθλια πόλη του Τάστερ, βρίσκονται μπλεγμένοι σε μια ακανθώδη οικογενειακή επανασύνδεση και σ' έναν χαοτικό διαγωνισμό που έχει οργανώσει το τοπικό ζυθοποιείο με θέμα την πιο λυπητερή μουσική του κόσμου.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 00:00

Samira Makmalbat

Η Σαμίρα Μαχμαλμπάφ είχε την πρώτη της επαφή με τον κινηματογράφο όταν, σε ηλικία 7 ετών, εμφανίστηκε στον *Ποδηλάτη*, του πατέρα της Μοχσέν Μαχμαλμπάφ. Γύρισε την πρώτη της ταινία (*Το Μήλο*) στην τρυφερή ηλικία των 17, ενώ μόλις με την δεύτερη (*Μαυροπίνακες*) κέρδισε το Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στις Κάννες!

Την ίδια ακριβώς διάκριση απέσπασε και για την τελευταία της ταινία, *Στις Πέντε το Απόγευμα*. Εδώ πραγματεύεται την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού από το Αφγανιστάν, της οποίας τα όνειρα ξεκινάνε από την παρακολούθηση μαθημάτων σε κανονικό σχολείο και φτάνουν μέχρι... την προεδρία της χώρας της! Η Μαχμαλμπάφ απεικονίζει την κρατούσα κατάσταση στο Αφγανιστάν, όπου οι Ταλιμπάν αποτελούν οριστικά πρελθόν. Ή μήπως τα πράγματα

Μια Ιρανή με μάτια ανοικτά

δεν είναι ακριβώς έτσι: «Οι Ταλιμπάν έφυγαν, μα είναι ακόμα εδώ. Το ιδεολογικό σύστημα αυτών των εξτρεμιστών τηρείται ακόμα από πολλούς άντρες στο Αφγανιστάν. Είναι στην κουλτούρα, την παράδοσή τους. Το πιστεύουν. Το πιο επικίνδυνο όμως παρατηρείται στην πλευρά των γυναικών, που συνεχίζουν να θεωρούν τους Ταλιμπάν ως απειλή και φοβούνται πιθανή επιστροφή τους». Η Ιρανή σκηνοθέτις δεν παραλείπει να αναφερθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, και την επέμβασή τους στο Αφγανιστάν. «Δεν πιστεύω ότι ο Τζορτζ Μπους διαφέρει πολύ από τους υπό-

λοιπους φανατικούς, των οποίων η διακυβέρνηση βασίζεται σε μια σκληρή, άτεγκτη ιδεολογία. Όσο για τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν μετά την αμερικάνικη επίθεση, δεν αλλάζουν την γενικότερη κατάσταση: ο λαός του Αφγανιστάν ζει μέσα στη φτώχεια, την πείνα και την απογοήτευση. Την επομένη του πολέμου έμεινε ολόμυαλος, να παλεύει για την επιβίωση. Αυτό το δείχνω στην ταινία, χωρίς να προβαίνω σε αντι-αμερικάνικες αναφορές. Απλώς ήθελα να καταστήσω σαφές ότι δεν ήρθε ο Ράμπο κι έσωσε το λαό του Αφγανιστάν. Ήθελα να κατανοήσω τι συμβαίνει, να δείξω την αλήθεια - για αυτό και πήγα εκεί με τα μάτια μου ανοιχτά».

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σμαράς

Ένας αγγλόφωνος άντρας, μια γαλλόφωνη γυναίκα που επικοινωνούν μεταξύ τους μόνο με το σεξ. Ίσως και με κάτι άλλο, για το οποίο μιλήσαμε με το Μπρούνο Ντιμόν με τον κίνδυνο να γίνουμε ιδιαίτερα αποκαλυπτικοί...

Bruno Dumont

Επιστροφή στις πιο πρωτόγονες μορφές

Η ταινία έχει τη μορφή ενός ερωτικού road movie. Προσωπικά γνωρίζω ότι είναι κάτι παραπάνω, θα ήθελα όμως τον δικό σας ορισμό γι αυτό.

Όντως χρησιμοποιεί αυτήν τη φόρμα, στην πραγματικότητα όμως είναι μια ταινία... πώς να το πω, (διστάζει κάπως) μεταφυσική. Είναι ένα ταξίδι προς τις πιο πρωτόγονες μορφές της ανθρώπινης κατάστασης.

Υπάρχουν κάποια στοιχεία αλληγορίας, παραπομπής ίσως στο μύθο του Αδάμ και της Εύας;

Ξέρετε, είναι κάτι που δεν είχα σκεφτεί. Καταλαβαίνω ότι η ύπαρξη ενός γυμνού ζευγαριού αρκεί για να δημιουργήσει αυτόν τον συνειρμό, αλλά δεν πέρασε από το δικό μου μυαλό.

Ο λόγος που το σκέφτηκα είναι ότι η κατάληξη της ταινίας μοιάζει με εξορία από τον παράδεισο για των ηρώων.

Ίγoura, το ωραίο είναι ότι μπορούν να δοθούν πολλές τέτοιες ερμηνείες από τους θεατές. Οι γιαπωνέζοι, για παράδειγμα, δε θα με ρωτούσαν ποτέ κάτι τέτοιο! Παίρνω όμως το ρίσκο, με το να κάνω ταινίες που δεν είναι απόλυτα ολοκληρωμένες αλλά αφήνουν χώρο για την προβολή προσωπικών αντιλήψεων πάνω τους. Ως προς αυτό που λέτε, τα βασικά στοιχεία της δικής μου ταινίας είναι πολύ προιστορικά ακόμα κι από τον Αδάμ και την Εύα. Τα βασικά ένστικτα στα οποία αναφέρθηκα.

Υποθέτω ότι η διαφορά των γλωσσών είναι ένας παράγοντας που φέρνει την απόσταση.

Φυσικά, την αδυναμία της επικοινωνίας.

Παρόλα αυτά, πιστεύετε ότι οι ήρωές σας αγαπιούνται; Αν υπάρχει κάποια απάντηση σε αυτό.

Ναι, πιστεύω ότι αγαπιούνται, και βαθιά μάλιστα. Είναι μια ταινία αγάπης, πολύ μεγάλης αγάπης. Γι αυτό κι οδηγούμαστε τελικά στο πολύ μεγάλο κακό.

Τι είναι το σεξ για τους ήρωές σας;

Είναι ό,τι πιο πρωτόγονο υπάρχει. Μια πρωτογενής σχέση, ένας πρώτος δεσμός ανάμεσά τους. Είναι η φυσική εξέλιξη της επιθυμίας, της αναζήτησης της ηδονής. Ταυτόχρονα όμως είναι και βαθιά τραγικό, γιατί η επιθυμητή ένωση, η συγχώνευση, δε μπορεί να γίνει τελικά. Δηλαδή είναι ο τόπος της απόλαυσης αλλά και του πόνου ταυτόχρονα. Όταν κάνουν έρωτα, δεν ξέρουν τελικά αν αυτό τους κάνει καλό ή κακό.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο το σεξ συνδέεται στενά στην ταινία και με τη βία.

Βέβαια, είναι μια βία πρωτόγονη, και η σεξουαλικότητα είναι εκεί, παρούσα.

Συγγενεύουν αυτά με την γενικότερη αντίληψή σας για το σεξ;

Πρώτα απ' όλα, αυτός είναι ένας χώρος θεμελιώδης για μένα. Από εκεί αρχίζει η ζωή. Μετά από την ορθή αντίληψη σε-

ξουαλικότητα, ο καθένας βρίσκει τον δρόμο του και την ψυχική του ισορροπία. Πιστεύω άλλωστε ότι ο άνθρωπος που στερείται μια υγιή σεξουαλική ζωή μπορεί να γίνει ένας άνθρωπος πολύ βίαιος. Κατά την γνώμη μου, όλοι οι μεγάλοι πόλεμοι έγιναν εξαιτίας μιας σεξουαλικής στέρησης. Πραγματικά, αυτό νομίζω.

Ποιος είναι ο ρόλος του χώρου στην ταινία; Οι ήρωες όλο ταξιδεύουν, κι όμως μοιάζουν να μένουν στο ίδιο μέρος.

Πράγματι υπάρχει μια τεράστια στασιμότητα. Αυτό όμως είναι σημάδι του βάθους. Αυτή η κατάσταση τους κάνει να διεισδύουν στο πιο βαθύ εσωτερικό τους. Κι αυτό το βάθος μετατρέπεται σε άβυσσο για τους ήρωες.

Ως προς το ρόλο των άλλων; Παρατηρώ πως η παρεμβολή άλλων ανθρώπων καταστρέφει την ισορροπία που πάει να οικοδομηθεί.

Έτσι ακριβώς είναι. Η ταινία μου είναι η εξερεύνηση του ατόμου. Αυτό σημαίνει πως υπάρχει μια δραστική κατάλυση των στοιχείων που το περιβάλλουν. Κι όλο αυτό γίνεται με σκοπό την εσωτερική κατανόηση του ατόμου. Αλλά μόλις ο «άλλος» εμφανίζεται τροποποιεί το άτομο. Αυτή η τροποποίηση είναι αναγκαία, γιατί ο άνθρωπος υπάρχει σε σχέση με τους άλλους. Όπως ένας άντρας καθορίζεται έτσι από την ύπαρξη της γυναίκας κι αντίστροφα. Γι αυτό ένας άντρας, μέσα από τη σχέση του με μια γυναίκα, μπορεί να αποκτήσει τον πραγματικό του αυτοσεβασμό.

Με οδηγήσατε στην επόμενη ερώτηση. Ο ήρωας λοιπόν οδηγείται σε μια ακραία συμπεριφορά επειδή δεν αντέχει την αμαύρωση της εικόνας του ανδρισμού του στα μάτια της συντρόφου του;

Ακριβώς, τα πάντα έχουν ανατραπεί, νιώθει ότι δεν υπάρχει πια κανένα νόημα. Και ο ίδιος αισθάνεται ότι δεν έχει κανένα

“Ο θεατής έχει από πριν κάποια πράγματα στο μυαλό του και δε μπαίνει στη διαδικασία να σκεφτεί. Επίσης, κάτι που είναι πολύ σημαντικό, δεν αισθάνεται. Το πρόβλημα του κινηματογράφου είναι πρώτα απ' όλα ένα πολιτικό πρόβλημα, ένα πρόβλημα παιδείας κι ευαισθητοποίησης.”

λόγο ύπαρξης, από τη στιγμή που καταργείται η θέση που κατέχει στο ζευγάρι, αυτή του άντρα φυσικά.

Αρα ισχύει αυτό που είπε ο Σαρτρ, ότι η κόλαση είναι οι άλλοι;

Ναι, σίγουρα. Οι άλλοι όμως, εκτός από κόλαση μπορούν να είναι και παράδεισος. Ο άλλος είναι η αγάπη αλλά κι ο θάνατος ταυτόχρονα. Και, σε κάθε περίπτωση, έχουμε οπωσδήποτε ανάγκη από τους άλλους.

Δεν δίνεται καμιά πληροφορία για το υπόβαθρο των προσωπικοτήτων, από που έρχονται. Σας ενδιαφέρει αυτό, έχετε κάποια ερμηνεία;

Α, όχι, αυτό εξαρτάται απόλυτα από το θεατή. Το πρόβλημα με το σύγχρονο σινεμά είναι το ποιος το παρακολουθεί. Ο σημερινός θεατής είναι σε μεγάλο βαθμό κατεστραμμένος, και καθιστά την ύπαρξη του κινηματογράφου δυσκολότερη.

Εννοείτε την προοδευτικά μειωμένη ερμηνευτική ικανότητα των θεατών;

Ακριβώς. Ο θεατής έχει από πριν κάποια πράγματα στο μυαλό του και δε μπαίνει στη διαδικασία να σκεφτεί. Επίσης, κάτι που είναι πολύ σημαντικό, δεν αισθάνεται. Το πρόβλημα του κινηματογράφου είναι πρώτα απ' όλα ένα πολιτικό πρόβλημα, ένα πρόβλημα παιδείας κι ευαισθητοποίησης. Σε τελική ανάλυση, πρόβλημα πολιτισμού, δημοκρατίας. Αν δούμε τη μαζική παραγωγή των ταινιών σήμερα, θα οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι ζούμε σε κοινωνίες πραγματικά φασιστικές.

Αρα όποιος σκηνοθέτης πατάει ένα κουμπί που ενεργοποιεί την ευαισθησία του κοινού, κάνει τελικά μια πράξη πολιτική.

Ναι, γιατί η πολιτική βρίσκεται παντού, καταρχήν στη σχέση μας με τους άλλους. Και η πολιτική, κατά κάποιον τρόπο, περνάει μέσα από τη μεταφυσική!

Φέρνοντας στο μυαλό μου ταινίες όπως το *Romance*, ρωτάω αν υπήρξε πραγματική διείσδυση στις ερωτικές σκηνές της ταινίας. Η απάντηση είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα.

Όχι, το να γυρίσεις μια πραγματική ερωτική σκηνή για μένα δεν έχει ενδιαφέρον. Κάνοντας όμως κάτι ψεύτικο εκφράζεις το αληθινό. Κινηματογραφώντας ένα ζευγάρι που κάνει έρωτα κάνεις απλώς μια πορνογραφική ταινία. Δεν απεικονίζουμε την πραγματικότητα με την πραγματικότητα, αλλά με την αναπαράσταση. Με την τροποποίησή της δηλαδή. Έτσι συμβαίνει και με όλα τα μεγάλα έργα τέχνης, αναζητούν την ουτοπία. Σκεφτείτε τα γλυπτά του Ροντέν, βλέπετε υπερμεγεθυμένα το κεφάλι ή τα χέρια. Η τηλεόραση κάνει ακριβώς το αντίθετο, γι αυτό και δε μας μαθαίνει τίποτα. Χρειάζεται μια όψη νατουραλιστική, που θα βάλουμε όμως μέσα της το παράξενο και το ψεύτικο.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

Ο.Κ. Λαμία

Οι μάρκες DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέν.

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Να μ' αγαπάς

του Ανδρέα Θωμόπουλου (Ελλάδα, 2003)

Αθήνα, τέλη της δεκαετίας του '70. Ένας αντι-κομφορμιστής σκηνοθέτης, ο Ανδρέας, που είναι αναγκασμένος να κερδίζει τα προς το ζην γυρίζοντας διαφημιστικά σποτ, αναζητά πρωταγωνιστή για την καινούρια του ταινία. Μέσω ενός κοινού γνωστού, γνωρίζει τον Παύλο, έναν ιδιόρρυθμο νεαρό τραγουδιστή και συνθέτη. Μετά από μια επεισοδιακή πρώτη συνάντηση, οι δύο άνδρες θα αρχίσουν να κάνουν στενή παρέα. Γρήγορα, μεταξύ τους δ' αναπτύχθει μια πολύ δυνατή φιλία, μια γόνιμη σχέση γεμάτη ένταση, συγκρούσεις, μα πάνω απ' όλα συ-

Πλημμυρισμένο από τη μουσική και το πνεύμα του, ένα πορτρέτο του Παύλου Σιδηρόπουλου

σιαστική επικοινωνία. Ο Ανδρέας θα προτείνει στον Παύλο να πρωταγωνιστήσει στην ταινία που ετοιμάζει, με τον τίτλο *Ο ασυμβίβαστος*. Σήμερα, πάνω από 20 χρόνια μετά, ο Ανδρέας προβληματίζεται για το αν πρέπει ή όχι να γυρίσει μια ταινία αφιερωμένη στην προσωπικότητα και το έργο του Παύλου, που είναι ήδη εδώ και πολλά χρόνια απών...

Το *Να μ' αγαπάς* του Ανδρέα Θωμόπουλου είναι ένας φόρος τιμής στον προσωπικό του φίλο Παύλο Σιδηρόπουλο. Η ταινία, μπλέκοντας πραγματικά περιστατικά και μυθοπλασία, καταγράφει το χρονικό μιας έντονης φιλίας και συ-

νεργασίας, που δημιουργήθηκε με αφορμή το γύρισμα του *Ασυμβίβαστου* και σημάδεψε ανεξίτηλα τους δύο άνδρες. Παράλληλα, χωρίς να είναι μια τυπική βιογραφία, σκιαγραφεί την προσωπικό-

τητα του αδικοκαμένου μουσικού, όπως την έζησε από κοντά ο ίδιος ο σκηνοθέτης. Επιπλέον, το *Να μ' αγαπάς* φιλοδοξεί να οριοθετήσει και να σχολιάσει ευρύτερες έννοιες, όπως το ροκ και η επαναστατικότητα, μέσα σε ένα περιβάλλον όπου αξίες σαν κι αυτές εκφυλλίζονται διαρκώς. Στο ρόλο του Ανδρέα είναι ο Γιάννης Βούρος, ενώ τον Παύλο υποδύεται ο νεαρός Άντονι Μπερκ, του οποίου η φυσιογνωμική ομοιότητα με τον Παύλο Σιδηρόπουλο είναι εντυπωσιακή.

Γ.Π.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 22:30

Για τη σχέση μου με τον Παύλο

Ανδρέας Θωμόπουλος, σεναριογράφος και σκηνοθέτης της ταινίας

Η δημιουργία αυτής της ταινίας ήταν ένα προσωπικό σας χρέος, μια οφειλή προς τον φίλο σας Παύλο Σιδηρόπουλο; Ναι.

Γιατί επιλέξατε να απεικονίσετε τον εθισμό του Σιδηρόπουλου στην ηρωίνη με αλληγορικό τρόπο;

Γιατί ο άνθρωπος που σε μπάζει στην ηρωίνη, όποιοι κι αν είναι, είναι πιο δραματικά επικίνδυνος (και φυσικά πιο θανατηφόρος) κι απ' την ίδια την ηρωίνη. Η ηρωίνη - λένε αυτοί που ξέρουν - αν της γυρίσεις τη πλάτη, σε αφήνει ήσυχο μετά από λίγο. Αντίθετα, οι άνθρωποι που συντηρούν την ιστορία και τη μυθολογία της επιμένουν να σε κυνηγούν.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετωπίσατε γυρίζοντας το «Να μ' αγαπάς»;

Ο εαυτός μου. Γιατί, όταν οι σκηνές που γυρίζεις έχουν βιωματική συνάρτηση μ' αυτό που ήσουν κάποτε, μ' αυτό που είσαι τώρα, αλλά και μ' αυτό που θα είσαι αύριο αν επιβιώσεις απόψε, τότε κινδυνεύεις να χαθείς μέσα στη λάσπη του συναισθήματος και να γίνεις από γραφικός έως ακατανόητος για όσους ταξιδεύουν με τη ταινία ή το τραγούδι ή το πατίνι που φτιάχνεις, για να το μοιραστείς μαζί τους. Όμως, αυτός ο κίνδυνος είναι που σε κρατάει στη «ταίτια», πολλαπλασιάζοντας

τις στροφές στον εγκέφαλό σου την ώρα που στήνεις μια σκηνή. Έτσι, όταν έχεις συνεργάτες που τους πιστεύεις και σε πιστεύουν, ακόμα κι αυτό το εμπόδιο μεταμορφώνεται σε ευεργεσία...

Τελικά, το «Να μ' αγαπάς» είναι μια βιογραφική ή μια αυτοβιογραφική ταινία; Τι ποσοστό απ' όσα βλέπουμε στην οθόνη συνέ-

βη πραγματικά και τι όχι;

Η απάντηση υπάρχει μέσα στην ίδια την ταινία. Ο Σκηνοθέτης' κάπου λέει... «Θέλω να κάνω μία ταινία ΓΙΑ αυτόν. Αν θέλουν βιογραφία ας ψάξουν αλλού, σ' αυτούς που τον γνώρισαν καλύτερα, αλλιώς. Εγώ, μόνο στη σχέση μου μαζί του μπορώ να ταξιδέψω. Μέχρι εκεί φτάνω... Βέβαια, η σκέψη που ασχολείται με μνήμες, παίζει κι αυτή το δικό της παιχνίδι. Που σημαίνει πως το λογιστικό ποσοστό «αλήθειας» και «παραμυθιού», ή τα όρια ανάμεσα σ' αυτά τα δυο, αν είναι απαραίτητο να βρεθούν, ας αναζητηθούν στη συνάρτηση των πολλών μεταβλητών' της ιστορίας, όπως λένε στα μαθηματικά.

Ποια περιμένετε να είναι η πορεία της ταινίας στα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας;

Εξαρτάται από το πόσο περισσότερο ή λιγότερο καλές είναι κι οι άλλες ταινίες. Δεν έχω δει καμία (μέχρι τώρα που απαντώ στις ερωτήσεις σας).

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Άντονι Μπερκ, ηθοποιός

Ποια ήταν η σχέση σας με τη μουσική του Παύλου Σιδηρόπουλου πριν από το *Να μ' αγαπάς*;

Γνώριζα και αγαπούσα τα τραγούδια του και μάλιστα είχα ερμηνεύσει κάποια από αυτά σε συναυλίες, όπως το «Να μ' αγαπάς», φυσικά και το «Στην Κ». Πάντως άκουγα τη μουσική του από παλιότερα.

Αυτή είναι η πρώτη σας εμπειρία ως ηθοποιός; Πώς ήρθε σε επαφή μαζί σας ο κ. Θωμόπουλος;

Είναι η πρώτη μου εμπειρία σε ταινία μεγάλου μήκους και σε πρωταγωνιστικό ρόλο. Για μένα ήταν η ευκαιρία που περίμενα. Τον κύριο Θωμόπουλο τον είχα γνωρίσει πριν από δύο χρόνια περίπου και μου είχε πει πως του θύμιζα τον Σιδηρόπουλο, έτσι το καλοκαίρι του 2002 με πήρε τηλέφωνο και μου είπε πως θα γίνει η ταινία και αν με ενδιαφέρει να παίξω. Η συνεργασία μας ήταν εκπληκτική τόσο με τον κ. Θωμόπουλο, όσο και με τον Γιάννη τον Βούρο και έμαθα πολλά και από τους δύο.

Ποια ήταν τα συναισθήματά σας ερμηνεύοντας τον Παύλο Σιδηρόπουλο;

Μέσα από την μουσική και του και μόνο καταλαβαίνει κανείς πόσο σημαντική προσωπικότητα υπήρξε ο Παύλος Σιδηρόπουλος. Επομένως καταλαβαίνετε την αίσθηση ευθύνης που αισθανόμουν υποδύμενος τον Παύλο στην ταινία. Επίσης υπάρχει και το άγχος για το πώς θα με δεχτούν οι αναρίθμητοι θαυμαστές του.

Κατά τη γνώμη σας, ποιο είναι το κοινό στο οποίο απευθύνεται η ταινία;

Εκτός από τους συνομήλικους «φαν» του Σιδηρόπουλου, πιστεύω πως η μουσική του δεν έχει σταματήσει να προσελκύει και νέους θαυμαστές έως και σήμερα. Όμως νομίζω πως την ταινία μπορούν να την δουν όλοι όσοι θέλουν να δουν μια καλή ταινία για την φιλία δύο ανδρών και να ακούσουν πολλή και καλή μουσική.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Μάριος Στρόφαλης μιλά για τη μουσική της ταινίας

[...] Η ταινία αναφέρεται κατά κάποιον τρόπο στην ιστορία ενός τραγουδιστή όπου συναντήθηκαν ο Παύλος Σιδηρόπουλος και ο Ανδρέας Θωμόπουλος. Στην ταινία αυτή δεν είχα να παίξω μόνο το ρόλο του συνθέτη αλλά είχα να κάνω με άλλο υλικό το οποίο δεν είχα γράψει εγώ. Κατ' αρχήν υπάρχει όλο το υλικό του Ανδρέα Θωμόπουλου από τον *Ασυμβίβαστο*, τα τραγούδια που είχε πει ο Σιδηρόπουλος εκεί.

[...] Υπάρχουν τραγούδια όπως «Τι να σου πω» και το «Να μ' αγαπάς» τα οποία τα έχω εντοχιστώσει λίγο διαφορετικά.

[...] Κάτι που ήταν ένα πρόβλημα για μένα είναι ότι δεν έχουμε τραγούδια του Παύλου στην ταινία, για λόγους δικαιωμάτων και διαφόρων προβλημάτων που θα μας ανέβαζαν πάρα πολύ τον προϋπολογισμό της ταινίας. Τελικά σκεφτήκαμε να γράψουμε καινούρια τραγούδια με τους στίχους του Ανδρέα που ο Παύλος λάτρευε. Υπήρχαν και πολλές συγκινησιακά φορτισμένες στιγμές σε αυτήν την ιστορία. Κάποια από τα τραγούδια της ταινίας ο Παύλος τα είχε διαβάσει και δεν πρόλαβε να τα κάνει ο ίδιος. Αυτό δεν είναι λίγο.

[...] Το μόνο που έκανα ήταν να προσπαθήσω να είμαι λιτός σε όλη αυτήν την ιστορία με την έννοια ότι ο Παύλος ήταν τελείως διαφορετική περίπτωση από μένα, ήταν ένας μύθος και μέσα στο ροκ με όλο του το είναι, κάτι το οποίο εγώ δεν είμαι και ήταν σπουδαίο για μένα που «συνεργαστήκαμε» για μιαν ακόμη φορά.

[...] Υπήρχε ένα λόγος τόσο δυνατός, ο Ανδρέας Θωμόπουλος είναι σπουδαίος ποιητής και μου έδωσε πιθανά το καλύτερο του υλικό και αυτό από μόνο του και έξω δηλαδή από την ταινία δημιουργούσε ένα απίστευτο δέος. Πόσο μάλλον όταν ε-πρόκειτο για κάποια πράγματα τα οποία υποτίθεται ότι θα τα έλεγε ο Πρίγκιπας.

[...] Με τον Ανδρέα Θωμόπουλο δουλεύσαμε πολύ καιρό για αυτήν την ταινία και αυτό μας βοήθησε πολύ και τους δυο.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Κλαίς;

του Αλέξανδρου Βούλγαρη (Ελλάδα, 2003)

Βασίλης και Νάντια. Θα μπορούσαν να ζήσουν την απόλυτη ερωτική ιστορία αλλά δεν τη ζουν. Δεν τη ζούνε γιατί καταρχήν δε γνωρίζονται. Οι ζωές τους μοιάζουν παράλληλες. Ζούνε και κινούνται στην ίδια πόλη, έχουν και οι δυο ανάλογα προβλήματα, έχουν κοινούς γνωστούς. Οι άνθρωποι που τους περιβάλλουν είναι πολλοί, μπλέκονται στη ζωή τους, δε μοιάζουν όμως να τους καλύπτουν. Και μέσα σ' όλα αυτά η Αθήνα, ένας άλλος χαρακτήρας που δρα κι αυτός καταλυτικά στους χαρακτήρες. Ο Βασίλης και η Νάντια στο τέλος θα συναντηθούν άραγε; Το παζλ των χαρακτήρων θα ολοκληρωθεί; Κι αν ναι, τι εικόνα θα σχηματίσει τελικά; Ο Αλέξανδρος Βούλγαρης στα 20 του σκηνοθετεί μια μεγάλου μήκους ταινία. Μια κομεντί, ένα ψυχογράφημα, μια σπονδυλωτή ταινία, μια αστεία ιστορία με καρτούνιστικούς χαρακτήρες, μια ερωτική ιστορία. Είδη που μπλέκονται στο σινεμά που κάνει ο σκηνοθέτης, είδη που μπλέκονται ομοιόμορφα και χωρίς να ξενίζουν καθόλου. Γιατί πολύ απλά είναι κάτι σαν τη ζωή γύρω μας.

B. P.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 17:30

Μια φρέσκια ταινία με τη ματιά ενός νέου ανθρώπου για τον κόσμο γύρω του.

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Μια ταινία φαντασίας για την Αθήνα σήμερα

Αλέξανδρος Βούλγαρης, σκηνοθέτης της ταινίας

Ένας πρωτοφανής, νιζόμενος σκηνοθέτης στα 20 δεν είναι κάτι που το συναντάμε συχνά στο ελληνικό σινεμά. Πώς καταφέρατε να κάνετε την πρώτη σας ταινία τόσο νωρίς;

Παλιότερα ήταν πολύ πιο δύσκολο να γυρίσει κανείς μια ταινία, μιας και το βίντεο δεν υπήρχε, οι ανεξάρτητες συνθήκες παραγωγής ήταν πιο δύσκολες. Για μένα, τώρα στο 2003, είναι πολύ πιο εύκολο να γυρίσω μια ταινία στα 20 μου. Είχα κάνει μια μικρού μήκους ταινία και το άσχημο στην Ελλάδα είναι ότι δεν τους δίνεται πολύ προσοχή. Δίνεις ένα χρόνο από τη ζωή σου και το αντιμετωπίζουν σαν μια άσκηση. Δεν ήθελα λοιπόν να δώσω άλλον έναν χρόνο από τη ζωή μου για κάτι

τέτοιο και αποφάσισα να κάνω μια μεγάλου μήκους. Απλά για να κάνεις κάτι σε τόσο μικρή ηλικία, πρέπει να έχεις πολύ μεγάλη βοήθεια από συνεργάτες. Όλοι βοήθησαν σε πολλά ουσιαστικά θέματα προκειμένου να βγει η ταινία όπως την ήθελα. Μόνος μου δε θα μπορούσα να την τελειώσω, ο λόγος που τελείωσε είναι γιατί όλοι όσοι δούλεψαν μπήκαν πολύ μέσα σ' αυτήν.

Το ψηφιακό βίντεο τι ευελιξία προσφέρει;

Είναι μεγαλύτερη άνεση όσο αφορά το οικονομικό κομμάτι. Από την άλλη σίγουρα έχει πολλές διαφορές με το φιλμ και σίγουρα δεν φτάνει την ποιότητά του. Είναι όμως και μια παγίδα γιατί χάνεσαι μιας μπορείς να τραβήξεις όσο θες γι' αυτό και πρέπει να διατηρείς τον έλεγχο. Δηλαδή εμείς ή-

μασταν πολύ συγκεκριμένοι σ' αυτό που θέλαμε να κάνουμε, δεν χαθήκαμε. Το καλό πάντως είναι ότι και ο θεατής έχει συνηθίσει στο μάτι του το βίντεο και δεν είναι τόλμημα πια να κάνεις μια τέτοια ταινία.

Είναι μια ταινία μέσα στην πόλη, με χαρακτήρες πολύ κοντά στην ηλικία σας. Πόσο κοντά είναι η ιστορία και στη ζωή σας;

Αρχικά η ιδέα ξεκίνησε από το ότι ήθελα να κάνω μια ταινία για όλα όσα με ενδιαφέρουν, δηλαδή άρχισα να κρατάω σημειώσεις με όλα όσα θα ήθελα να έχει μέσα αυτή η ταινία. Το αποτέλεσμα είναι μεν μια ταινία για την Αθήνα, αλλά μια ταινία φαντασίας κιόλας με την έννοια ότι δεν έχω συμπεριλάβει όλα όσα γίνονται γύρω μου. Κανείς δεν έχει σύντροφο, κανείς δεν παίρνει ναρκωτικά, κανείς δεν ασχολείται με τη θρησκεία. Όλα αυτά δε με αφορούσαν κι ενώ τα βλέπουμε γύρω μας, δεν υπάρχουν στην ιστορία. Προ-

έκυψε δηλαδή κάτι σαν ψυχογράφημα. Ήθελα να βγει μια προσωπική ταινία, αλλά χωρίς να μιλάω για μένα. Ακόμα ήθελα να είναι μια ταινία οικεία, να βλέπει κάποιος την Αθήνα και να ταυτίζεται, αλλά ταυτόχρονα να υπάρχει και μια αίσθηση λίγο κόμικ.

Κατά πόσο ο κεντρικός χαρακτήρας είναι ένα alter ego δικό σας; Ο Αργύρης είναι ένας χαρακτήρας με τον οποίο ταυτίζομαι πολύ και έχει κάποια στοιχεία δικά μου. Από την άλλη έχει ένα λαϊκό προφίλ το οποίο εγώ δεν το έχω. Επίσης και με τη Νάντια έχω επίσης κάποια κοινά στοιχεία, μιας και είναι και αυτή φιλόδοξη και θέλει να κάνει πολλά πράγματα. Επίσης και οι δύο έχουν ένα πρόβλημα με την εμφάνισή τους. Το ενδιαφέρον είναι ότι φαίνονται σαν να είναι δύο κομμάτια διαφορετικά ενός χαρακτήρα τα οποία έρχονται και γίνονται ένα στο τελευταίο πλάνο.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

Αργύρης Θανάσουλας, ηθοποιός

[...] Με τον Αλέξανδρο είμαστε φίλοι. Όταν λοιπόν είσαι φίλος με το σκηνοθέτη υπάρχει εμπιστοσύνη και σε ακούει και τον ακούς. Αυτό τα λέει όλα, όταν εμπιστεύεται ο ένας τον άλλο, τελειώνουν όλα. Ό,τι του λέω το κάνει, ό,τι μου λέει το κάνω. Η σκέψη να κάνουμε μαζί μια ταινία υπήρχε ακόμα από το όταν ήμασταν στην Αμερική και οι δυο. Θα μπορούσα να κάνω οτιδήποτε στην ταινία αυτή από το να είμαι 4ος βοηθός σκηνοθέτης ή ο τελευταίος κομπάρσος.

[...] Η συγκεκριμένη ερμηνεία είναι κάτι διαφορετικό. Εγώ δεν προσπαθώ να ενσαρκώσω ένα ρόλο, ταυτίζομαι μαζί του. Αν δει κάποιος την ταινία θα ήθελα να πιστέψει ότι αυτός ο τύπος είναι έτσι και στη ζωή του. Αν το πιστέψει ο θεατής που βλέπει την ταινία εγώ θα είμαι πολύ ευχαριστημένος. Ο θεατής που θα δει την ταινία, να πει «αυτός έτσι είναι, βλέπει την κοπέλα στο δρόμο και την πειράζει, δεν μπορεί να γίνεται διαφορετικά!»

[...] Η ταινία γυρίστηκε το Φεβρουάριο κι εμείς είχαμε αρχίσει πρόβες από το Μάιο. Στις πρόβες αυτοσχεδιάζαμε και τα πράγματα που προέκυπταν τα κρατάγαμε και ξαναγραφόνταν το σενάριο μέσα από τους αυτοσχεδιασμούς μας. Κάναμε το ρόλο δικό μας. Ο σκηνοθέτης μας έδινε ένα βασικό σενάριο και εμείς οι ίδιοι βγάλαμε αληθινά πράγματα, πως θα αντιδρούσαμε στις συγκεκριμένες καταστάσεις. Βγάλαμε πραγματικά από μέσα μας αυτά που φανταζόμαστε και ο σκηνοθέτης τα κράτησε.

[...] Όλοι οι ηθοποιοί ήμασταν ανοιχτοί και λέγαμε πράγματα, τα οποία ο Αλέξανδρος τα έπαιρνε και τα φιλτράριζε. Όλοι σαν χαρακτήρες του έργου είχαμε προτάσεις αλλά στο τέλος ο σκηνοθέτης είναι που παίρνει την τελική απόφαση του τι θα κρατήσει. Αλλά υπήρχε διάλογος. Ο Αλέξανδρος είναι πολύ ανοιχτός, δηλαδή αφήνει τον ηθοποιό ελεύθερο και μετά κρατάει αυτά που θέλει ή χρειάζεται. Δεν έχει καλούπια, έχει κάτι στο μυαλό του αλλά αυτό το αφήνει να προχωρήσει. Δε σε εγκλωβίζει.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Μιλούν για τη μουσική της ταινίας:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΓΑΚΗΣ -ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ "MISCHA"

Είχαμε γράψει και την προηγούμενη ταινία του που ήταν μικρού μήκους, αυτή είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους και είναι και λίγο πιο ώριμα τα δικά μας κομμάτια. Τότε, στην μικρού μήκους είχα γράψει μόλις τη μουσική, μετά απέκτησα συγκρότημα και γράψαμε μια ομαδικά με τα υπόλοιπα παιδιά τη μουσική για την ταινία. Και αυτή τη φορά ο Αλέξανδρος μας είπε ότι η μουσική που κάνουμε είναι στο στυλ της μουσικής που ακούει και μας ζήτησε, όταν είχε ξεκινήσει την ταινία πριν από 2,3 χρόνια, μερικά μουσικά θέματα τα οποία γράψαμε αφού είδαμε το σενάριο και κάποιες σκηνές. Γράψαμε τα θέματα και ο Αλέξανδρος πειραματίστηκε αρκετά, έβαζε τη μια μουσική κατά βούληση σε μια σκηνή, μετά την άλλαζε με μια άλλη και αυτό μέχρι να πει ότι κάτι το ήθελε έτσι ακριβώς. Ήμασταν κι εμείς και ο ίδιος ανοικτοί σε δοκιμές και πειραματισμούς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Στην ταινία υπάρχει πολλή μουσική. Και όπως προχωρά η ιστορία, εξελίσσονται οι χαρακτήρες και αλλάζει η πλοκή της ταινίας αυτό θέλαμε να αλλάζει και μουσικά. Κάθε χαρακτήρας στην ταινία περιγράφεται διαφορετικά με τη μουσική και για αυτό θέλαμε και διαφορετικούς μουσικούς.

Καθώς ασχολούμαι κι εγώ από μικρός με τη μουσική γενικά πολλές φορές σκέφτομαι και τις φωνές μουσικά, έχει να κάνει και στην ταινία αυτό, υπάρχει ένας χαρακτήρας μέσα που έχει σχέση με αυτό.

Γενικά η μουσική είναι πολύ σπουδαίο πράγμα στις ταινίες, κι αν μείνει κάτι που «φαίνεται». Υπάρχουν ταινίες που εξ' αιτίας της μουσικής τους δε βλέπονται και το αντίθετο.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Ιννοή της νης

του Πάνου Καρκανεβάτου (Ελλάδα, 2003)

Τίμα που εκτυλίσσονται στην Κεντρική Μακεδονία, καταγράφονται από την κινηματογραφική κάμερα. Σέρρες, Σοχός, Αγία Ελένη, Νάουσα και άλλοι. Έθιμα που συνεχίζονται στις μέρες μας έχοντας τη βάση τους σε αρχαίες τελετές, αρχέγονες και που συνεχίστηκαν πολλές φορές κάτω από χριστιανικό μανδύα. Παραδόσεις που άλλοτε ζουν ως τις μέρες μας κληρονομημένες από την πρώιμη αρχαιότητα, αντανakλώντας αρχέγονους φόβους, δοξασίες και άλλες που χάθηκαν πολύ πρόσφατα ή χάνονται στις μέρες μας. Εξαιρετικά ενδιαφέρουσες λαϊκές τελετουργίες που συντελούνται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας προσεγγίζοντας το ύφος, τη σημασία τους, τα σύμβολα και τις λειτουργίες.

B.P.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 11:00

Πολίτικη κουζίνα

του Τάσου Μπουλμέτη (Ελλάδα, 2003)

Ο Φάνης είναι ένας επιτυχημένος μεσήλικας καθηγητής αστροφυσικής. Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη τη δεκαετία του 50, γνώρισε από κοντά ως παιδί τις συνθήκες και την καθημερινότητα των ελλήνων της Πόλης. Και, βέβαια, πάνω απ' όλα, γνώρισε, την κουζίνα τους, αυτό το γοητευτικό μίγμα ελληνικών και ανατολίτικων γεύσεων, που συμπυκνώνει μια ολόκληρη κουλτούρα και εποχή. Έχοντας αναγκαστεί, όπως και τόσο άλλοι, να εγκαταλείψει την Κωνσταντινούπολη στις αρχές της δεκαετίας του '60 λόγω της αυξημένης έντασης ανάμεσα στις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, ο Φάνης και η οικογένειά του έρχονται στην Ελλάδα και προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους.

Γ.Π.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 13:00

Μια υπέροχη μέρα

του Ντίνου Μαυροειδή (Ελλάδα, 2003)

Ενα ηλιόλουστο πρωινό, «μια υπέροχη μέρα» ξημερώνει στην Αθήνα. Οι ήρωες της ιστορίας, επτά άνθρωποι των οποίων οι ζωές-είτε το γνωρίζουν είτε όχι-διαπλέκονται, ξεκινούν για τις καθημερινές τους ασχολίες. Ένας σινεφίλ ταξιτζής, με πτυχίο γεωπονίας, οικολογική ευαισθησία και αμπελοσοφική διάθεση παίρνει στο ταξί του την Κλαίρη. Η Κλαίρη που ζει μια ασφυκτική, θλιμμένη ζωή, δουλεύει ως νοσοκόμα, φροντίζοντας μια ηλικιωμένη κυρία που έχει πέσει σε κώμα. Κόρη της κυρίας αυτής είναι η Άννα, μια νεурωτική τηλεπαρουσιάστρια, που σήμερα έχει γενέθλια, όμως συνεδριοποιεί ότι πρόκειται να χάσει τη δουλειά της. Στον τηλεοπτικό σταθμό όπου εργάζεται η Άννα, δουλεύει ως σκεκιούριτι ο Δημήτρης, ο οποίος προσπαθεί να την αποπλανήσει για να κάνει καριέρα ηθοποιού. Την ημέρα των γενεθλίων της, η Άννα θα δεχτεί την επίσκεψη του Σεραφεΐμ, ενός μοναχικού καθηγητή, που είχε μεταφέρει με το ταξί του ο γεωπόνος ταξιτζής.

Γ.Π.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 15:30

Στο χάνι

του Γιώργου Μπακόλα (Ελλάδα, 2003)

Δύο άνθρωποι κάνουν μια ληστεία. Πίσω τους αφήνουν έναν νεκρό. Το όνειρο και η προσδοκία τους για μια νέα, καλύτερη ζωή είναι αυτό που τους παρακινεί, που τους κάνει αρχικά να μην υπολογίζουν τίποτα. Και το ταξίδι τους ξεκινάει. Στο δρόμο όμως θα έρθουν αντιμέτωποι με τη μοίρα τους. Τη μοίρα που όμως ποτέ δεν καθορίζει, αλλά ουσιαστικά κρίνει τις πράξεις τους. Ο ερχομός τους στο χάνι θα σημάνει και την τελική κρίση και λύτρωση, τόσο γι' αυτούς, όσο και για τους ανθρώπους που ενεπλάκησαν σε όλη την πορεία τους. Ο πρωτοεμφανιζόμενος Γιώργος Μπακόλας μιλά για θέματα διαχρονικά, επιλέγοντας συνειδητά την τοποθέτηση της ιστορίας τους σε μια εποχή ιδανική για να τονίσει τόσο συμβολικά, όσο και εικαστικά το μέγεθος όλων όσων θέλει να πει. Το όνειρο, η μοίρα, τα σύμβολα αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία της αφήγησης και μέσω αυτών να αφήσει το θεατή να βυθιστεί και να γίνει μέρος της ιστορίας.

B. P.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 20:30

Guest List

• Yannis ASDRAXAS, Journalist
• Dimitris ATHANITIS, Film Director
• Stella BELESI
• Belogiannis CHARALAMPIDIS, Sound
• Stavros CHASSAPIS, Advisor
• Yorgos HELIDONIDIS, Film Editor
• Markos CHOLEVAS, Director
• Lena DIVANI, Writer
• Natassa DOMNAKI, Reporter in Cultural Affairs
• Nikolaos GOUDEVENOS, Producer

• Margarita KALKOU, Journalist
• Elias KANELIS, Film Critic
• Yorgos KARADIMAS, Distributor
• Yorgos KELEFIS, Journalist
• Vasilis LEONTIADIS, Member of the Board of Greek Film Centre
• Panayiotis MARIOLIS, Theatre Owner
• Yiannis MASTROGIANNPOULOS, Distributor
• Marion MICHELIDAKI, Journalist
• Lili PAPADOPOULOU, Distributor
• Lakis PAPASTATHIS, Film Director
• Tina PISCHITZI

• Andonis SAMARAS, Sound Engineer
• Dionisis SAMIOTIS, Producer
• Nikos SAVATIS
• Ioanna SPILIOPOULOU, Film Editor
• Yorgos STERGIAKIS, Distributor
• Margaritis TZIMAS, Mayor
• Leonidas VARDAROS, Actor
• Evanna VENARDOU, Journalist
• Korina XIPOLITIDOU, Journalist
• Eleni STAMATI
• Theodoros RIGGAS
• Dimitris KATSAITIS, Cinematographer
• Katerina EVAGGELAKOU, Film Director

• Efthimis CHATZIS, Film Director
• Margarita MANDA, Film Director
• Dimitris NOLLAS
• Vassilis ALEXIOU, Distributor
• Panos MARTAKIS, Distributor
• Marios PONTIKAS
• Ikaros BABASAKIS
• Vasiliki PLEMMENOU
• Manolis SARDIS
• Yiannis VESLEMES
• Nikos LAMBROPOULOS, Actor
• George MALIOTIS, Journalist
• Kostas XIKOMINOS, Actor

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑΟι τεμπέληδες της
εύφορης κοιλάδας

Ελλάδα, 1978

Ένας εύπορος μεγαλοαστός και οι τρεις γιοι του αποσύρονται σε μια εξοχική έπαυλη όπου περνούν τις μέρες τους μέσα στην απόλυτη νωθρότητα, με τη νεαρή και όμορφη υπηρέτριά τους να κάνει τα πάντα γι' αυτούς. Παραδίδονται στην ηδονή του ύπνου, και η τεμπελιά εμποτίζει τον κόσμο τους, σε σημείο που μοιάζουν πια ζωντανοί-νεκροί. Αντίθετα, η γυναίκα είναι η μόνη που εκπροσωπεί θετικές αξίες, θέληση και δράση. Τελικά, ο νεότερος γιος θα προσπαθήσει να ξεφύγει...

Βραβεία: Χρυσή Λεοπάρδαλη Φεστιβάλ Λοκάρνο 1978· Silver Hugo Φεστιβάλ Σικάγο 1978· Μέγα Βραβείο, Βραβείο Φωτογραφίας, Βραβείο Σκηνογραφίας, Βραβείο Μοντάζ, Βραβείο Κριτικών Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1979.

Πριν από την προβολή της ταινίας θα απονεμηθεί στον σκηνοθέτη ο Χρυσός Αλέξανδρος από τον Πρόεδρο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Θόδωρο Αγγελόπουλο.

Πύλος Ζάννης, 20:30

Προβάλλονται επίσης:

Βαριετέ (Ελλάδα, 1984)

Ένας σκηνοθέτης βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή της καριέρας του, βασανιζόμενος από έντονα υπαρξιακά και προσωπικά προβλήματα σχετικά με τη δημιουργία και την αμφίβολη ευτυχία που αυτή δίνει στον καλλιτέχνη. Κι έτσι προσπαθεί να ζήσει την περιπέτεια μιας ταινίας, ενώ οι ήρωές του προσπαθούν να ζήσουν μια αληθινή περιπέτεια.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 13:00

Μελόδραμα; (Ελλάδα, 1981)

Ύστερα από απουσία πολλών ετών στην Αμερική, ο Γιάννης επιστρέφει στην ιδιαίτερή του πατρίδα, την Κέρκυρα. Η αρρώστια της μητέρας του, ένα αίσθημα νοσταλγίας, μια υποχρεωτική επιστροφή στο παρελθόν του· πολλοί είναι οι λόγοι για το γυρισμό του. Στην Κέρκυρα γνωρίζει την Άννα, δασκάλα μουσικής στο σχολείο της περιοχής. Γεννημένη στην Πάτρα, είναι λίγο-πολύ ξένη στην πόλη. Άραγε η μουσική του Βέρντι και του Πουτσίνι θα μετατρέψει την ερωτική αυτή σχέση σε όπερα;

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 23:00

ΣΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΜΙΛΆΜΕ ΜΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Την τελευταία τριετία 21 ελληνικές ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους κέρδισαν διεθνή βραβεία, 15 εξασφάλισαν διεθνή διανομή στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία και πάνω από 100 αγοράστηκαν από μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα. Το «κέντρο» προωθεί τον ελληνικό κινηματογράφο σε όλες τις μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

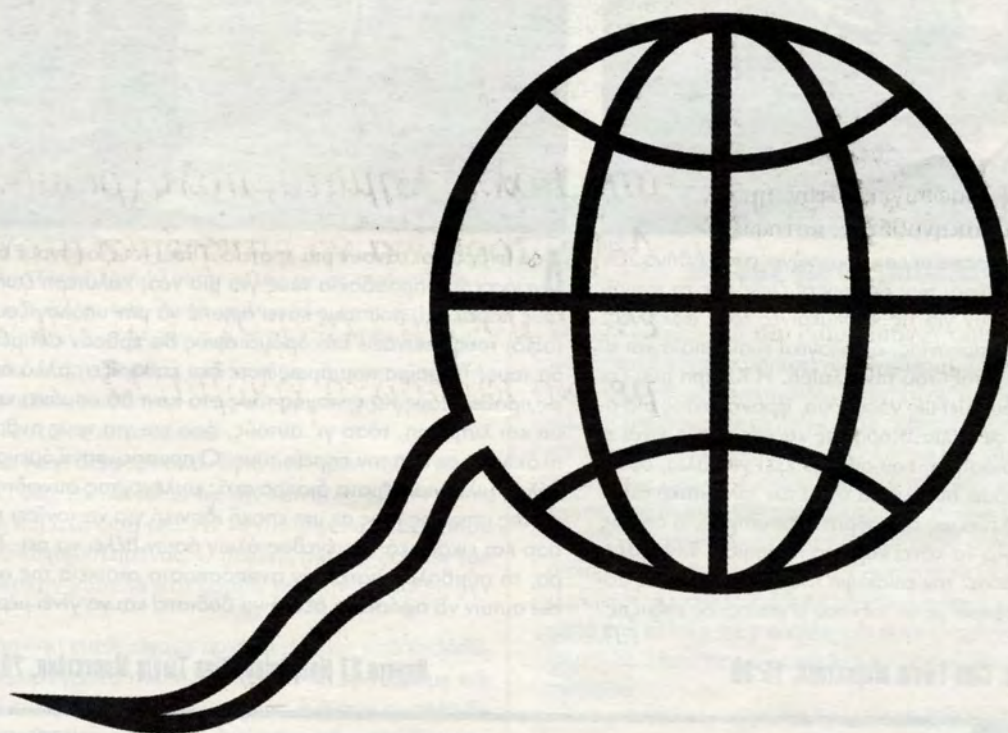
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Το τιμώμενο πρόσωπο του 44ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού παραχώρησε συνέντευξη Τύπου, έχοντας στο πλευρό του τον θαυμαστή του έργου του Μιχάλη Δημόπουλο, αλλά και την παραγωγό των ταινιών του Ματίν Μαρινιάκ. Ο διευθυντής του Φεστιβάλ κ. Δημόπουλος τόνισε ότι «είναι μεγάλη τιμή που φιλοξενούμε φέτος τον Otar Iosseliani. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που έρχεται στο Φεστιβάλ. Έχει έρθει άλλες δύο φορές, για να παρουσιάσει τις ταινίες του. Είναι μεγάλος φιλέλληνας».

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στην Γεωργία, όλα ήταν σαφή εκείνη την εποχή. Υπήρχαν αυτοί που υπάκουαν στο καθεστώς και αυτοί που προσπαθούσαν να δείξουν ανυπακοή. Οι πρώτοι δεν λογοκρίνονταν, ενώ για τους δεύτερους υπήρχε λογοκρισία. Οι δεύτεροι έπρεπε να υποστηρίχουν λαθραία από αυτούς που είχαν τα μέσα, που ασκούσαν τη λογοκρισία. Επομένως, ήμασταν όλοι, λίγο πολύ, στην ίδια κατάσταση. Απτόσο, γίνονταν ταινίες εκείνη την εποχή. Είχαν μεν απαγορευτεί, αλλά γίνονταν. Έτσι, σήμερα έχουμε τα ίχνη της ύπαρξης της σκέψης μιας εγχώριας, κατά την οποία η πνευματική σκέψη είχε πνιγεί σ' αυτή τη χώρα.

Η ΠΑΤΡΙΔΑ, ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ

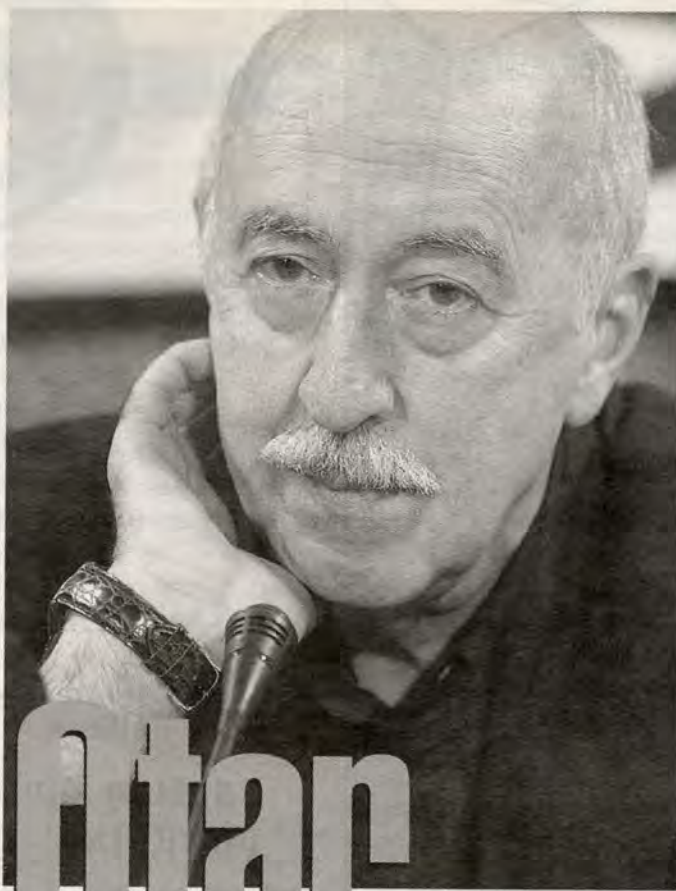
Η Γεωργία για μας είναι ένα όνειρο. Δεν βρίσκεται πουθενά. Ο κάθε ένας σκέφτεται με τον δικό του τρόπο την Γεωργία, προσπαθούμε να την προσεγγίσουμε, αλλά πάντα μας διαφεύγει. Όταν ήμουν στην Γεωργία, εγώ και άλλοι σκηνοθέτες, καταφέραμε να κάνουμε ταινίες αν και η χώρα μας ήταν πολύ κλειστή. Τότε, μεταξύ ημών και της Μόσχας, υπήρχε ο Σεβερντάτζε, είχαμε την προστασία του. Ήμασταν όλοι υπερήφανοι «πρίγκιπες» και είχαμε στην τσέπη μας ένα στιλέτο, ήμασταν επικίνδυνοι. Δεν επιτρέπονταν να κάνουμε λάθος κίνηση με αυτό. Το να κάνεις ανεπιτημένη κίνηση ήταν ανεπίτρεπτο. Καταφέραμε, πάντως, να κάνουμε τις ταινίες μας, κατευθυνόμενοι από μια πραγματική δικτατορία.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

Η Γεωργία του σήμερα δεν είναι εκείνη, στην οποία εγώ έκανα τις πρώτες μου ταινίες. Άλλαξε η χώρα. Μια ταινία που θα απεικονίζει όλα τα σύγχρονα προβλήματα της χώρας, θα ήταν καλύτερα να την κάνουν οι νέοι κινηματογραφιστές. Το μυαλό μου είναι πάντα στη χώρα μου. Αλλά δεν πιστεύω ότι θα προσέφερα περισσότερα εάν επέστρεφα στο έδαφός της. Εξάλλου, δεν υπάρχουν πόροι και χρηματοδοτήσεις. Φανταστείτε ότι για να γυρίσω μια ταινία στη Γεωργία θα μου έπαιρνε 8-9 χρόνια, και δεν ξέρω πόσο θα ήταν εφικτό για εμένα κάτι τέτοιο.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Οι Έλληνες έχετε «μολύνει» τον αμερικανικό κινηματογράφο, χωρίς να το θέλετε. Η μεθοδολογία ενός ή-

Otar Iosseliani

“Το χαλί της ζωής μας γίνεται από πολλά νήματα, πολύχρωμα. Δεν μπορούσα να επιτρέψω στον εαυτό μου να έχει μόνο ένα νήμα με ένα κυρίαρχο χρώμα.”

ΕΓΚΩΜΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΣΕΛΙΑΝΙ

Η παραγωγός του, Ματίν Μαρινιάκ, τόνισε ότι το να δουλεύει κανείς με τον γεωργιανό σκηνοθέτη σημαίνει, απλά, ότι δουλεύει με έναν πολύ μεγάλο σκηνοθέτη. «Όταν έφτασε στη Γαλλία δεν ήταν 20 χρονών, είχε κάποια ηλικία, ήξερε κάποια πράγματα. Έπρεπε όμως να μάθει τους καινούριους κανόνες και να ανακαλύψει αυτό που είναι ο καπιταλισμός, να ανακαλύψει ποιο είναι το πρόγραμμα της χρηματοδότησης και να αντιληφθεί ότι τελικά, ανάμεσα σε μια εικόνα της δύσης που ήταν ο παράδεισος της ελευθερίας και τα υπάρχοντα εμπόδια, υπήρχε πολύ μεγάλη διαφορά. Αυτό που μας έδωσε τη δυνατότητα να ξεφύγουμε από την κακοτυχία ορισμένων καλλιτεχνών, οι οποίοι όταν άφησαν τον τόπο τους είχαν πολλές δυσκολίες να τα βγάλουν πέρα, ήταν ότι ο Οτάρ είχε πολύ δυνατές θεματικές».

ρωα, του Προμηθέα, που θα μπορούσε να σώσει τον κόσμο είναι το σχήμα που χρησιμοποιείται σήμερα από το Hollywood. Δείτε τον Σβαρτσενέγκερ, που συγκεντρώνει πάνω του και το καλό και το κακό. Δεν νομίζω βέβαια ότι ο Προμηθέας ή ο Οδυσσέας είναι τόσο άσχημοι όσο ο Σβαρτσενέγκερ. Δείτε, επίσης, όλες τις ταινίες του Τζέιμς Μποντ. Ένα άτομο που πολεμά τα δεινά όλου του κόσμου και στο τέλος τα υπερνικά. Όταν υπάρχει βιομηχανία κινηματογράφου, χάνεται και το όνειρο του σινεμά.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΕΙ

Στην πρώην Σοβιετική Ένωση υπήρχε ένα σύστημα. Το γύρισμα έπρεπε να διαρκεί 4 - 5 μήνες. Μετά από δύο μήνες ερχόταν η επιτροπή λογοκρισίας για να εξετάσει αυτό που είχαμε γυρίσει. Ήμουν αναγκασμένος να έχω τελειώσει ήδη την ταινία πριν έρθει η επιτροπή. Αυτό με βοήθησε πάρα πολύ στη Γαλλία γιατί εκεί η κινηματογράφηση διαρκεί για μένα δύο μήνες και όχι παραπάνω. Εκ των προτέρων τα προετοιμάζω όλα. Όλη η ταινία είναι σχεδιασμένη σε χαρτιά. Οι κινήσεις των ηθοποιών, της κάμερας, τα πάντα. Δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να βάζει επαναλήψεις των πλάνων δύο φορές. Σε καμία μου ταινία δεν θα δείτε το ίδιο πλάνο δύο φορές. Έτσι, προετοιμάζω τις ταινίες μου.

ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΑΚΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

Οι εμπνεύσεις κατά τη διάρκεια της κινηματογράφησης μπορεί να υπάρξουν, αλλά ήδη τη μισή δουλειά την έχω στην τσέπη μου. Δουλεύοντας κατ' αυτό τον τρόπο, στο τέλος της ημέρας μπορώ να πω και ένα ποτηράκι παραπάνω.

Την άλλη μέρα μπορεί να έχω πονοκέφαλο και αυτό εμποδίζει πολύ τη σκέψη. Βγάζω λοιπόν το χαρτί από την τσέπη και διευκολύνεται η δουλειά μου. Κάθε ταινία έχει πρώ-

τα φτιαχτεί πάνω σε 200 περίπου φύλλα χαρτιού. Δεν θα ήθελα, πάντως, με αυτό να φανταστείτε ότι δεν υπάρχει ελευθερία κινήσεων. Μπορεί η ραχοκοκαλιά της ταινίας να βρίσκεται στα χαρτιά, αλλά στην κινηματογράφηση υπάρχει ελευθερία. Κανείς δεν αισθάνεται παγιδευμένος στα γυρίσματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δεν μου αρέσει πολύ να κρίνω τη δουλειά των συναδέλφων μου. Είναι ένα πάρα πολύ δύσκολο καθήκον. Αλλά καθένα από τα μέλη της επιτροπής σίγουρα δίνει έναν κόκκο από το παρελθόν του και φέρνει τα δικά του κριτήρια. Θα προσπαθήσω να είμαι υπεύθυνος όταν θα δώσω τα βραβεία, γιατί θα βάλω την υπογραφή μου.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΑ

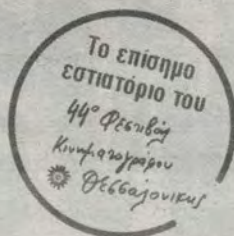
Το χαλί της ζωής μας γίνεται από πολλά νήματα, πολύχρωμα. Δεν μπορούσα να επιτρέψω στον εαυτό μου να έχει μόνο ένα νήμα με ένα κυρίαρχο χρώμα. Προσπαθώ να κάνω αρμονική την ύπαρξη των διαφόρων παραγόντων που μεταξύ τους έχουν αλληλεπίδραση και τελικά κάνουν τη δική μας σκέψη να ζει. Και η δική μας σκέψη είναι το όραμα του κόσμου που μας περιβάλλει που δε βασίζεται μόνο σε έναν χαρακτήρα, σε έναν ήρωα. Είμαι ενάντια στην λατρεία της προσωπικότητας».

Επιμέλεια: Άρης Καβατζίκης

Kitchen bar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Τσιμισκή

Μητροπόλεως

Εθν. Αντίστασης

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^{ος} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

Σ Y N Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Cristian Nemescu, σκηνοθέτης της ταινίας "C" Block Story

Πείτε μας λίγα λόγια για την ιστορία της ταινίας σας.

Πρόκειται για ένα αγόρι που ερωτεύεται μια κοπέλα. Προσπαθεί, λοιπόν, να βρει τρόπο να την αποπλανήσει μέσα στο ασανσέρ, όπου τη συναντάει κάθε μέρα.

Ποιο ήταν το κίνητρό σας για να φτιάξετε την ταινία;

Αυτή η μικρού μήκους ταινία ήταν η πτυχακή μας εργασία στο πανεπιστήμιο. Δε θέλαμε να κάνουμε μια τυπική ανατολική ρουμάνικη ταινία για τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα ή με θέμα τους ταγκάνους. Θέλαμε να επικεντρώσουμε το ενδιαφέρον μας σε μια απλή ιστορία με συνηθισμένους ανθρώπους, με κοινά συναισθήματα. Κάτι που μπορούσε να είναι καλό και για το πανεπιστήμιο εφόσον αρέσουν οι ταινίες για εφήβους και νέους γενικότερα.

Θέλετε κάποια στιγμή να κάνετε ταινία μεγάλου μήκους;

Ναι, φυσικά. Απλά είναι λίγο δύσκολο στη Ρουμανία γιατί ο επίσημος τρόπος είναι να κάνεις αίτηση για ένα διαγωνισμό στο Εθνικό Συμβούλιο Κινηματογραφίας. Το πρόβλημα είναι ότι αυτά ελέγχονται από τους παλαιότερους σκηνοθέτες και για να τα καταφέρεις πρέπει να έχεις πολλές

διασυνδέσεις και γνωριμίες. Ελπίζω, όμως, να κάνω άλλη μια μικρού μήκους με δική τους χρηματοδότηση και αν πάει καλά ίσως μπορέσω να κάνω και μια μεγάλου μήκους.

Τι περιμένετε από την προβολή της ταινίας στο Φεστιβάλ;

Έχει προβληθεί και σε άλλα Φεστιβάλ και οι αντιδράσεις ήταν θετικές. Στο κοινό άρεσε αυτή η αισιόδοξη ματιά και το τέλος, που είναι ιδιαίτερο, γιατί οι ήρωες δεν ξέρουν τι έχει γίνει και γιατί είναι ευτυχισμένοι.

Οι παλαιότεροι σκηνοθέτες, δηλαδή, δε θέλουν να βοηθήσουν τους νέους;

Ναι, αν και δεν είναι όλοι έτσι. Είναι κυρίως αυτοί που έκαναν κομμουνιστικές ταινίες και τώρα προσπαθούν να κρατήσουν τα λεφτά για τους ίδιους, για εμπορικές ταινίες, που συνήθως δεν πάνε καλά. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν πολλή δύναμη.

Είναι πιο δύσκολα τα πράγματα για τις ταινίες μικρού μήκους;

Οι ταινίες μικρού μήκους συνήθως δεν τυγχάνουν προσοχής και δεν παίρνουν διανομή. Έτσι η μόνη ευκαιρία που μπορείς να προβάλεις την ταινία είναι τα Φεστιβάλ. Είναι τιμή για μένα να είμαι εδώ, στο πρόγραμμα ενός Φεστιβάλ, που δεν είναι για ταινίες μικρού μήκους.

Dracos Bucur, ηθοποιός της ταινίας Οργή

Σε ποιο είδος μπορούμε να κατατάξουμε την ταινία αυτή;

Κατά τη διάρκεια της ταινίας σε κάποια σημεία γελάς, σε άλλα κλαίς. Είναι το είδος ταινίας που μ' αρέσει, δηλαδή αυτή που δεν εντάσσεται κάπου. Αλλά αν κάπου πρέπει να την τοποθετήσουμε τότε θα έλεγα ότι είναι μια ταινία δράσης.

Στην ταινία ενσαρκώνετε τον Λούκα. Μπορείτε να τον περιγράψετε;

Είναι ένας νέος από το Βουκουρέστι που δεν κάνει τίποτα στη ζωή του. Ζει από μικρά ποσά που βγάζει εδώ και εκεί, όπως για παράδειγμα στις κούρσες αυτοκινήτων. Νομίζω πως αυτό που θέλει είναι να είναι ελεύθερος, να μην εξαρτάται από κανέναν για την επιβίωσή του.

Γιατί επιλέξατε αυτόν το ρόλο;

Όπως είπα και πριν αυτό που μ' αρέσει σ' αυτή την ταινία είναι ότι δεν κατατάσσεται σε κάποιο είδος. Έτσι και ο χαρακτήρας του Λούκα. Δεν είναι ο κακός ή ο καλός τύπος. Είναι ένας φυσιολογικός άνθρωπος. Είναι καλός, κακός, δειλός, γενναίος.

Πώς σχετίζεται το θέμα της ταινίας με τη σημερινή πραγματικότητα στη Ρουμανία;

Δε θα ήταν σωστό να πω ότι αυτό που

βλέπουμε είναι γενικά η Ρουμανία. Υπάρχουν, βέβαια, μέρη στο Βουκουρέστι όπου η ζωή είναι έτσι.

Περιγράψτε μου την κατάσταση της κινηματογραφικής παραγωγής στη χώρα σας.

Το κοινό παρακολουθεί ταινίες, όχι όμως τόσο ώστε να κάνει τις ρουμάνικες ταινίες επικερδείς. Είναι και αυτό μια βιομηχανία. Πριν 10 χρόνια παράγονταν περίπου 30 ταινίες το χρόνο, πριν 5 χρόνια μία ή δύο ταινίες και σήμερα περίπου 15. Το κοινό προτιμά τις ταινίες του Hollywood. Εγώ βέβαια προτιμώ τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο και φυσικά ανήκω στη μειονότητα.

Ποια είναι η πορεία της ταινίας στη Ρουμανία;

Έχει μεγάλη επιτυχία. Ίσως είναι μία από τις καλύτερες. Αλλά αυτό νομίζω είναι μια εξαίρεση.

Ποια είναι τα σχέδια σας για το μέλλον; Είναι λίγο δύσκολο για έναν ηθοποιό να μιλάει για το μέλλον. Μέχρι να κάνω κάποια ταινία θα συνεχίσω να παίζω στο θέατρο. Κάνω επίσης και τηλεόραση, όμως αυτό που αγαπάω περισσότερο είναι ο κινηματογράφος.

Συνεντεύξεις: Όλγα Κοζάκη

Γράμματα στον άνεμο / Lettere al vento

του Edmond Budina (Αλβανία/Ιταλία, 2002)

Ο κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Νίκο, ένας καθηγητής και κομματικό στέλεχος. Η αλλαγή του καθεστώτος θα σημαίνει την απώλεια μιας σειράς καταστροφών: ο γιος του μεταναστεύει στην Ιταλία, ο ίδιος θα απολυθεί από τη δουλειά του, καπιγορούμενος ως συνεργάτης της κομμουνιστικής αστυνομίας. Κάθε προσπάθειά του για επιβίωση καθίσταται ατελέσφορη αφού η χώρα είναι βυθισμένη στη δίνη της ανέχειας. Η οικογένεια του Νίκο εξαρτάται πλέον από τα εμβάσματα του γιου που στέλνονται από την Ιταλία. Όταν επιστολές και χρήματα θα πάσουν να έρχονται τότε ένας ανήσυχος πατέρας θα περάσει στην άλλη πλευρά της Αδριατικής αναζητώντας τα ίχνη μιας μακρινής απουσίας.

Λεπτομερής καταγραφή της κοινωνικής κατάστασης, απεικόνιση της διάλυσης και της εσωτερικής καταστροφής, η ταινία οργανώνεται γύρω απ' το τραγικό πρόσωπο ενός πατέρα (στο ρόλο ο ίδιος ο σκηνοθέτης). Περισσότερο παρατηρητής παρά ένα πρόσωπο που δρα, ο Νίκο βρίσκεται παρ' όλη την ανέχεια του σε μια προνομιακή θέση: έχει διατηρήσει αλώβητη μια ηθική στάση απέναντι στα πράγματα. Και ακριβώς αυτή είναι και η τραγωδία του: σε μια χώρα που έχει ολισθήσει εκτός των άλλων προς μια ηθική παρακμή η παρουσία του είναι εκτός τόπου και χρόνου. Χωρίζοντας την ταινία σε δύο τμήματα —αυτό που διαδραματίζεται στην Αλβανία και αυτό της Ιταλίας— η σκηνοθεσία δεν αφηγείται μόνο την ιστορία μιας χώρας και των κατοίκων της, αλλά και των μεταναστών της. Το τμήμα της Ιταλίας δείχνει ως ένα αναπόφευκτο συμπλήρωμα στην Αλβανική τραγωδία. Η θλίψη, ο πόνος, η οργή και το πένθος του αφορούν λοιπόν όχι μόνο τον ίδιο αλλά μια ολόκληρη χώρα. Ο απαισιόδοξος τόνος του τέλους δεν μπορεί να απαλυνθεί από την συνειδητοποίηση ότι ο ήρωας παραμένει ηθικά ακεραίος. Η ταινία είναι μια ιταλική παραγωγή και προβλήθηκε στις αίθουσες της Ιταλίας.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Edmond Budina
Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Είναι η ιστορία του Νίκο που έρχεται στην Ιταλία αναζητώντας τον γιο του. Σκέφθηκα για πρώτη φορά να κάνω αυτή την ταινία το 1990, όταν έγραψα το σενάριο για μια ταινία μικρού μήκους. Μετά από αρκετές διορθώσεις και διαφορετικές μορφές υπέβαλα το σενάριο σ' ένα διαγωνισμό στην Αλβανία. Κάθε απλό σχέδιο που υποβλήθηκε έγινε δεκτό. Εκτός από το δικό μου! Θα έπρεπε να ευχαριστήσω τα μέλη της επιτροπής γιατί δεν θα είχα την ευκαιρία να παρουσιάσω το σενάριο στην Ιταλία. Για να αναφερθώ σε κάτι που έγραψε ο Ιταλικός τύπος: υπάρχει κάτι παράξενο, κάτι σαν θαύμα στην ζωή της ταινίας *Γράμματα στον άνεμο*. Ενώ το σενάριο μου εξεταζόταν είχα την ευκαιρία να συναντηθώ μ' ένα δημοσιογράφο που μου πήρε συνέντευξη για την κατάσταση στο Κόσοβο. Έτυχε να αναφέρω ότι έχω γράψει ένα σενάριο και χρειάζεται να βρω έναν παραγωγό. Μου βρήκε κάποιον που του άρεσε το σενάριο και μαζί παρουσιάσαμε το σχέδιο στο Ιταλικό Υπουργείο Πολιτισμού. Ευτυχώς για μένα, είμαι Ιταλός πολίτης, διαφορετικά δεν θα ήταν δυνατό (να χρηματοδοτηθεί). Ειλικρινά ποτέ δεν σκέφθηκα ότι θα μπορούσα να κερδίσω δεδομένου του μεγάλου αριθμού των συμμετεχόντων, όμως θαύματα γίνονται.

ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Γυρίσαμε την ταινία σε 5 εβδομάδες και όπως καταλαβαίνετε αυτός δεν είναι αρκετός χρόνος για τις συνθήκες και τις απαιτήσεις ενός τέτοιου σεναρίου. Επιτρέψτε μου απλώς να πω ότι για τη σκηνή του γάμου χρησιμοποιήσαμε 150 κομπάρσους και εξαναγκαστήκαμε να τη γυρίσουμε μέσα σε μια μέρα. Ήταν απίστευτο. Φυσικά θα προτιμούσα να προσθέσω όλες τις λεπτομέρειες του σεναρίου, όμως, πιστέψτε με, αν ποτέ είχατε την ευκαιρία να το διαβάσετε θα βλέπατε πόσο πλούσιο στην πραγματικότητα είναι. Ωστόσο λόγω του χρόνου που είχαμε και του προϋπολογισμού που ήταν διαθέσιμος εξαναγκαστήκαμε να αφήσουμε αρκετά έξω.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Ήθελα η ταινία να είναι αντανάκλαση αυτού του είδους της "αισιοδοξίας". Αισθάνομαι ότι οφείλουμε να εξεγερθούμε ενάντια σε μια πραγματικότητα που δεν μας ταιριάζει και ότι πότε δεν θα έπρεπε να σκύβουμε το κεφάλι μπροστά στην αδικία. Στην ζωή μου προσπάθησα...προσπάθησα να συμπεριφερθώ μ' αυτόν τον τρόπο. Το γεγονός ότι εργάζομαι σε βιομηχανία, είμαι σκηνοθέτης του κινηματογράφου και εργάζομαι στο θέατρο δείχνει ότι δεν είμαι απαισιόδοξος και ότι δεν σκύβω το κεφάλι τόσο εύκολα.

(αποσπάσματα από συνεντεύξεις στα site www.Cineuropa.Org και www.Fice.it)

Παρακολουθώντας τα βήματα ενός πατέρα που αναζητά τον γιο του, η ταινία είναι ένα λεπτομερές πορτραίτο μιας δύσκολης ζωής στην Αλβανία του σήμερα.

20:10
ψώνια

20:20
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

www.odeon.gr

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA
ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi
il caffè è un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ. - FAX: (2310) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ. - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

Η ζωή θέλει θάρρος / Mesto na seroj treugolke

του Ermek Shinarbaev (Καζακστάν, 1993)

Καλοκαίρι στην Άλμα-Άτα. Δύο φίλοι μοιράζονται ένα τσιγάρο κασίδ. Ύστερα από λίγο ο ένας, μαστουρωμένος, αρχίζει να απαγγέλλει στίχους από ένα ποίημα που έχει γράψει. Αργότερα και οι δύο γυμνάζονται με τη φίλη που όταν εισβάλλει η μητέρα της εξαγριωμένη. Η φωνή της Μαρίας Κάλας ακούγεται από ένα μαγνητόφωνο, ενώ κάποιος παίζει κιθάρα. Η μεγάλη παρέα φοιτητών συγκρίνουν τη Νέα Υόρκη με την Άλμα-Άτα. Δύο φίλοι συζητούν για τον Γιαπωνέζο συγγραφέα Mishima. Αργότερα τσακώνονται με δύο μεθυσμένους για ασήμαντη αφορμή. Ένας από τους ήρωες συζητά με τη φίλη του για τη σχέση τους και αργότερα αρνείται να κάνει έρωτα μαζί της. Στο μπαλκόνι ένας φοιτητής απαγγέλλει ποίηση, ενώ η φωνή της Μαρίας Κάλας πλημμυρίζει τον χώρο. Συζητήσεις για τον τραγικό, για την ευτυχία, για τον θεό. Κάποιος μόνος του στο δωμάτιο ενώ έξω βρέχει. Μικρά πορτρέτα, πρόχειρα σκίτσα, επεισόδια μιας ανέμελης ζωής: η σκηνοθεσία ακολουθεί την παύση των φοιτητών καθώς περνούν ένα καλοκαίρι στην πόλη. Τσιγάρα, ποτό, κασίδ, συζητήσεις χωρίς νόημα και ουσία: η ζωή των ηρώων κινείται σε τόπους και χώρους τυπικούς της νεότητας. Οι σχέσεις τους με τους μεγαλύτερούς τους, η ποίηση και η λογοτεχνία, η μουσική, ο έρωτας και το σεξ, καυκάδες και συμπλοκές, ξενύχτια και άσκοπες περιπλανήσεις στην πόλη: πίσω απ' όλα αυτά τα επεισόδια, από τη χαοτική και χωρίς σαφές κατεύθυνση αφηγηματική δομή υπάρχει η σκηνοθετική αντίληψη ότι "η ζωή είναι ένα υπέροχο και παράξενο πράγμα που μας δίνεται ως ένα πολύτιμο περπάτημα". Περιθωριάζει αυτές τις μικρές χαρές (και τις πίκρες) της ζωής συλλαμβάνει η ταινία: το γιατί (και όχι το πώς) της ζωής. Βραβευμένη με την Χρυσή Λεοπάρδαλη και το βραβείο της FIPRESCI στο Φεστιβάλ Λοράνο (1993).

Συγκροτημένη από 22 μικρά επεισόδια η αφήγηση σχεδιάζει το πορτρέτο μιας ανέμελης ζωής.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:30

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Σπουρνίτσια / Taranchy

του Ernest Abdysaparov (Κιργιστάν, 1995)

Στη μέση της στέπας. Άδειες σιδηροδρομικές γραμμές. Ένα τρένο που περνά. Ένας άνδρας που περιμένει. Μια γυναίκα που μόλις έχει φθάσει από την άλλη πλευρά των γραμμών. Ανταλλαγές βλεμμάτων. Πρόσωπα και φιγούρες που χάνονται και επανεμφανίζονται. Η συνάντησή τους.

Στην όχθη της λίμνης / Vysokij bereg

του Asankodosho Ajtykejev (Κιργιστάν, 1991)

Ο Saalu και η Syrat Kalykon είναι ψαράδες. Ζουν στις όχθες της λίμνης Issyk-Kul μακριά από τα αστικά κέντρα, ακολουθώντας πιστά τις παραδόσεις των προγόνων τους. Η ταινία αφηγείται την καθημερινή τους ζωή: τις ώρες εργασίας τους και τις ώρες ανάπαυσης, τις μικρές τελετουργίες της καθημερινότητάς τους, αλλά και τις εξαιρετικές στιγμές της ζωής τους όπως είναι οι οικογενειακές γιορτές. Μια ταινία για μια γαλήνια ζωή, για τον άνθρωπο και την φύση.

Στάση λεωφορείου / Beket

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1995)

Μια στάση λεωφορείου. Οι επιβάτες συγκεντρώνονται και περιμένουν. Εικόνες από την κίνηση του δρόμου. Η μακρά αναμονή. Οι ήχοι του δρόμου. Ένας μεθυσμένος. Ένα μουσικό κουτί. Το λεωφορείο που ποτέ δεν έρχεται. Χωρίς δραματική πλοκή και χωρίς χαρακτήρες (δεν διακρίνονται ούτε τα πρόσωπα των "πρωταγωνιστών") η ταινία μεταδίδει την εμπειρία της αναμονής, τα συναισθήματα δηλαδή που βιώνουμε περιμένοντας σε μια στάση λεωφορείων.

Ο σκύλος έτρεχε / Bezala sobaka

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1990)

Καταγραφές των πολλών και διαφορετικών εκδοχών μιας σκυλίσιας ζωής. Σκυλιά που περιπλανιούνται αμέριμνα στην χιονισμένη ύπαιθρο, τα αδέσποτα της πόλης, σκληρά εργαζόμενα σκυλιά στο τσίρκο, οι κόσιτα σκυλιά, αστυνομικοί σκύλοι σε άσκηση. Η βαρβαρότητα των ανθρώπων και τα σφαγεία σκύλων. Παρελάσεις σκύλων, οι συνουσίες, οι περιπλανήσεις τους: η ελεύθερη και η σκλαβωμένη τους ζωή, ο θάνατος και η γέννηση τους.

Η κούνια / Selkinchek

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1993)

Μια νεαρή κοπέλα κάνει κούνια μαζί με δύο φίλους της: ο ένας είναι μικρό αγόρι και ο άλλος ο πλίδιος του χωριού. Ένας ναύτης επιστρέφει μετά τη στρατιωτική του θητεία στο χωριό και συναντά τη νεαρή κοπέλα. Μια παρέα νέων παίζουν "μπουκάλα" και σ' αυτό το παιχνίδι ο ναύτης "κερδίζει" τη νεαρή κοπέλα: στην συνέχεια πηγαίνουν στο δάσος και ο ναύτης κάνει κούνια στην νεαρή κοπέλα. Ο πλίδιος του χωριού και το μικρό αγόρι παρατηρούν περίλυποι την σκηνή.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 11:00

Μονά και ζυγά / Kosh ba kosh

του Bakhtiar Khudoynazarov (Τατζικιστάν, 1993)

Το Ντουσαμπέ είναι μια επικίνδυνη πόλη: πυροβολισμοί, ήχοι από βολές πυροβολικού, πτώματα που πλέουν στο ποτάμι. Όμως μια ομάδα ανδρών απηφούν όλα αυτά: είναι αφοσιωμένοι στο παιχνίδι. Όταν ο Donai έχει χάσει όλα τα λεφτά του στα ζάρια, τότε ποντάρει όλα τα υπάρχοντά του και τα χάνει. Ο κερδισμένος Ibrahim δεν είναι και ιδιαίτερα ικανοποιημένος, αφού τίποτε από τα υπάρχοντά του δεν είναι άξια λόγου. Ωστόσο ξαφνικά εμφανίζεται η Mira, η νεαρή κόρη του Donai και ο Ibrahim, απαιτεί να του παραδοθεί. Όμως ο Daler, ένας από τους άνδρες που συμμετείχαν στο παιχνίδι, την "κλέβει".

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 15:30

Ασάν-Οουσέν / Assan-Usson

(Κιργιστάν, 1997)

Δύο αδέρφια κουβαλάνε κουβάδες νερό από την πηγή στο σπίτι. Τσακώνονται. Όμως ένας παππούς τους πλησιάζει και τους συμφιλιώνει. Ενώ να παράλληλα τους δείχνει ένα νέο τρόπο για να ξεπερνούν τις δυσκολίες της ζωής. Μια ταινία για την δύναμη της συνεργασίας και της αλληλοβοήθειας.

Ο θετός γιος / Beshkempir

(Κιργιστάν/Γαλλία, 1988)

Ταινία στοχασμού πάνω σ' ένα πολιτισμό, αλλά ταυτόχρονα και ταινία γι' ένα χαρακτήρα. Ο θετός γιος περιγράφει, μέσα από την οπτική της παιδικής ηλικίας, την σχέση του ατόμου με την κοινότητα: Ανακαλύπτοντας ο νεαρός ήρωας την πραγματική του ταυτότητα -ότι δηλαδή είναι υιοθετημένος- αισθάνεται αποκομμένος τόσο από την οικογένειά του, όσο και από την κοινότητα. Έτσι οι εικόνες μίας ειδικής παιδικής ηλικίας, σκιαάζονται από κάτι που ο νεαρός ήρωας αλλά και η κοινότητα, αντιλαμβάνονται ως απουσία ταυτότητας.

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 17:15

Υδρογειός

**ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΗΤΡΕΝΤΖΗΣ**

**ΣΤΑΘΗΣ
ΠΑΧΙΔΗΣ**

Μπαγιάτ Brothers

γλέντα τώρα που γυρίζει...

**ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ,
ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΕΣ**

26ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 33, ΣΦΑΓΕΙΑ • info@ydrogeioslive.gr
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ: 2310 516 515

PHOTOTECH

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
& ΒΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ηλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

• Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηθιούπολη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπορ χαρακτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας
3.3 V6 24V
250 ίππων με
επιτάχυνση 0-100
km/h σε 6.3 sec,
μέγιστη ταχύτητα
246 km/h.

Καθίσματα
αθροιστικά
τοπί με
εξωτερική
πλευρή
στηρίξη και
ελαστικοποιημένα
προσάρμοστα.

Κάθε
5 λεπτά για τη μέγιστη
απόδοση
των δυνατοτήτων
του κινητήρα.

Εμπρός
τετρακύλιος
σπορς με
δυνατότητα
και τεχνολογία
που προέρχεται
από τη Formula 1.
Αποκλειστικότητα
της Alfa 147 για
την κατηγορία
της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/CRAFTS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

You can read as many explanations of a film as you like, but it's never the same as the real thing. Case in point, the blue-and-white, drenched world of Shinya Tsukamoto's 'A Snake in June'. Become covered with sweat yourself...boogying tonight at the New Horizons party. Also, don't forget to check out the surprise film (no more) 'Mystic River'. That Eastwood work features Kevin Bacon investigating the murder of his childhood friend's daughter...but you have to see it to really understand what it's about.

Privileged circles

Today, three of the most important directors from Central Asia take centre stage for a noon press conference, Aktan Abdykalikov (Kyrgyzstan, creator of six festival films, from "The Dog Was Running" to "Chimp"), Satybaldy Narimbetov (Kazakhstan, "Biography of a Young Accordion Player") and Ermek Shinarbaev (Kazakhstan, "The Revenge", "The Place on the Tricorne"). Kazakhstani film critic Gulnara Abikeyeva and curator Vincenzo Bugno also speak. At 8.30pm, Shinarbaev presents his "The Place on the Tricorne", a 22-part story depicting the lives of a group of young people one summer. Other Stars of the Steppe films are showing at 11am (short and medium-length films from Kyrgyzstan) and 3.30pm (Tadjikistan gambling film "Odd and Even").

Desert mirages

French director Bruno Dumont of "Twentynine Palms" and US actor David Wissak spoke to the press yesterday. Dumont set the film in America due to the "importance of American culture on my brain." Wissak talked about Dumont's way of stripping away actor's usual habits before they start shooting. Dumont indicated that he came up against a different film culture by working in the US. For example, violence is approached differently. "With us, our actors really suffer," he noted. "We think it (violence) is real and they don't. They use stunt men." His film was shot in the desert, with the landscape representing character interiors. Working in the barren desert was an interesting experience said Wissak, "like working in a void". Dumont said, "A camera is like a microscope, a tool showing our relationship to the world," whether it reveals savage, primitive or violent images. Dumont aimed at the rawest of human levels, inviting the viewer into the "game" of reflecting on his/her own life. Working with extremes, said the French artist, is the only way to consider what is normal. The filmmaker, Dumont believes, should "deform reality."

Exceptions to the rule

Jury president and featured director Otar Iosseliani spoke to the press too. He started - naturally enough - by going back to his roots. Iosseliani noted that even censors are secretly being crushed by the system they service. When he first started making films in Georgia, he explained, there was a clear "Us and Them" atmosphere. "I never 'emigrated'..." Iosseliani explained, "I left Georgia after seven or eight years of no work." Festival head Demopoulos thanked the director for sending film-UFO's to Greece, starting in the 1970s. His country, explained Iosseliani, was like "a dream", an elusive thing that directors tried to capture with varying degrees of success. Because the country was invaded and colonised by Russia, he added, there was a clear sense of solidarity in its USSR days. Yet being far from Moscow offered some exceptions to rules. Iosseliani said he was able to get away with things that Tarkovsky was not able to. Reflecting on his country's fluid present, he said, "We'll see what evolves." He scolded Greeks for "infecting Hollywood" with their Prometheus prototype. The dominant model (which he eludes) features a single hero up against a wicked world. Introducing fire was not necessarily a good thing, he thinks. His producer Martine Marignac praised Iosseliani for the unique universe he constructs in each film. Meanwhile the director notes that preparing for USSR censors' early views of rushes made him very efficient in his work. He likes to have a drink or two when he's in production, so he's happy to have done all his legwork and thinking before hand, with extremely detailed plans and 200-some pages of storyboards per film. He prides himself in never having used the same shot twice. Buster Keaton remains his biggest inspiration.

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Ρ Α Ν Ο SHOT 44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL THURSDAY 27 NOVEMBER 2003 • N. 141

Unexpected plot twists

From the press conference of Otar Iosseliani

Bruno Dumont

Luis Fonseca

At 11am, there will be a press conference devoted to the 13 Balkan Survey films. Political turmoil, population migration and black comedy are sure to emerge in the discussion of the state of filmmaking in the Balkans. At 1.30pm, the director of romantic "C Block Story", Christina Nemescu of Romania, and star of "The Rage", actor Dragos Bucur present their respective films. "Letters in the Wind" (8.30pm), an Albanian-Italian co-production examines the link between of the two countries, through a father-son relationship.

Daring revelations

Find out what all the fuss at Cannes was about by sneaking a peek at competition film "Brown Bunny" (8pm). Did Vincent Gallo deserve all the negative slack heaped upon him or is it a stroke of genius? Czech teen film "Girlie" is also on the International Competition line-up.

Confessions of a filmmaker

Yesterday spotlighted local director Nikos Panayotopoulos cut a modest figure. "A filmmaker," he said, "is the one who chooses whether the actor wears a red or black sweater." He thinks 1985 film "Variete" (1pm) is his most representative work. Though not a man who gravitates towards film festivals, Panayotopoulos accepted Thessaloniki's invitation due to the way in which it was presented. The filmmaker referred to newspaper critics as "schoolteachers" and confessed that he isn't particularly fond of "being graded". Nonetheless, he values critiques as dialogue. Making films is a constant effort, and one which he doesn't claim to have mastered, in comparison say to Wong Kar-Wai. Nonetheless, as a job, making films is a kind of "paradise" to him. Panayotopoulos confesses he "doesn't love his films", but leaves them aside once done. He asks generosity from audiences: "You don't need to find yourself in a film. You will explore however another person's world, which might be important. You don't have to like it." Panayotopoulos' next film is "Delivery". Tonight at 8.30pm there will be a special awards ceremony for him.

New voices

Just when it seemed that all of the Greek films in the program were being made by directors who are 35 and over, Alexander Voulgaris comes along. Born in 1981, into a talented family of artists (Dad Pantelis Voulgaris was honoured last year), viewers can hope his film "Crying" (5.30pm) will express his generation, finally. Another Greek film makes its all-important Thessaloniki debut, "Love Me Do" (10.30pm).

Celluloid discoveries

The French Cinematheque offers Roberto Rossellini's 1957-1959 project "India, Matri Bhumi" (1.30pm). Meanwhile, another Italian production, "Good Morning, Night" screens at 11pm. That new film by Marco Bellocchio turns to a bloody chapter in Italian history, focusing on the kidnapping and killing of Aldo Moro. Guy Maddin's "The Saddest Music in the World" is another much-awaited project (midnight). New Horizons' always-popular slate includes "Milwaukee, Minnesota" (with director Allan Mindel presenting the story of a fisherman with a "seventh sense", 5pm). The noon screening of powerful "Khamosh Pani", from Pakistan, is sold out. Another taste of Iranian filmmaking comes through Samira Makhmalbaf's "At Five in the Afternoon" (8.30pm). Meanwhile a not-so-subtle nod to featured Georgian filmmaker Iosseliani is on the schedule, Julie Bertuccelli's "Since Otar Left" (6pm). Director Siegfried presents his "Sansa" at 10pm.

Night mysteries

As promised, New Horizons are playing host to the festival's biggest party at Mylos. Techno and bouzouki, whiskey and tsipouro mix - in a huge festival celebration. 56 Andreou Georgiou St. 11.30pm- dawn.

Angelike Con

FILM SURPRISE: MYSTIC RIVER

THURSDAY, NOVEMBER 27, ARISTOTELION at 21.00

The 44th Thessaloniki International Film Festival proudly presents Clint Eastwood's latest film Mystic River, starring Sean Penn, Tim Robbins, Kevin Bacon, Lawrence Fishburne, Laura Linney and Marcia Gay Harden.

Admission upon presentation of accreditation card only!

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 141 ΠΕΜΠΤΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΧΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΙΝΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΔΑΓΑ ΚΟΖΑΚΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΛΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Μ Ε Τ Η Ν Υ Π Ο Σ Τ Η Ρ Ι Ε Η Τ Ω Ν

